

улус
златна
палета
златно
длето
златна
игла

1960
1966

улус
златна
палета
златно
длето
златна
игла

1960

1966

*Београд
Уметнички йавиљон
Мали Калемејдан
22. октобар — 4. новембар
1967.*

ЗЛАТНА ПАЛЕТА, ЗЛАТНО ДЛЕТО, ЗЛАТНА ИГЛА, — награде су Удружења ликовних уметника Србије које се додељују у оквиру његове изложбене активности.

Ове награде установљене су одлуком Пленума Удружења од 16. јула 1960. године и оне се додељују за најбоље, по оцени Уметничког савета, сликарско, вајарско и графичко остварење изложено на јесењим изложбама Удружења.

У низу награда којима наш ликовни живот у складу са својим интензитетом обилује, ове Јесење награде Удружења имају нека специфична обележја, која их чине посебним и изузетним у породици знакова и израза признања за рад и успехе на ликовном пољу.

Јесење награде Удружења нису везане за новчана примања; симболичне су, и дају се од стране професионалне организације ликовних уметника. Оне се додељују на изложбама Удружења на којима је свима члановима доступно да излажу по сопственом избору.

Ове награде додељује оцењивачко тело састављено искључиво од ликовних ствараоца, — од оних којима се тако често у нашој средини оспорава право да оцењују своја дела, да буду судије уметничких вредности.

Ова последње изнета специфичност Јесењих награда Удружења треба да покаже, посебно кроз ову изложбу, у којој су мери сами ликовни ствараоци способни да оцењују ликовно-уметничке вредности, — у којој мери успевају да свој суд заснују на чистим и правим вредностима уметничког стварања, објективно, без везивања за личне афинитете према појединим правцима, школама или појавама. Ова изложба треба да покаже и нешто друго везано за нас ликовне уметнике и награде уопште. У којој мери једна награда која се, као наше Јесење, даје за текући рад, за једно успело остварење, делује на самог уметника. И обратно. У којој је мери једно дело, оно награђено, блесак посебне тренутне креативности, — или резултата стално изграђивање, продубљивање и изграђене уметничке личности. Организовањем ове изложбе Удружење ликовних уметника Србије жели да јавности пружи увид у рад добитника својих Јесењих награда од 1960. до 1966. године. Од 1968. године Удружење намерава да сваке године приреди заједничку изложбу добитника Јесењих награда из претходне године.

Замисао за ову изложбу припада Удружењу. Њено реализацивање с материјалне стране омогућио је Републички фонд за унапређивање културних делатности. Удружење се захваљује на овој помоћи.

1960. године Жири у саставу: Ђедељко Гвозденовић, Олга Јеврић и Михаило С. Петров доделио је: Златну палету УЛУС-а Славољубу Богојевићу за слику Предео; Златно длето УЛУС-а Живојину Стефановићу за скулптуру Женски портрет. Златна игла није додељена пошто у јесењој сезони УЛУС није имао графичку изложбу.

1961. године Жири у саставу: Олга Јеврић, Милица Стевановић и Божидар Цмерковић доделио је: Златну палету УЛУС-а Моми Марковићу за слику Плава варијанта простора; Златно длето УЛУС-а Види Јоцић за скулптуру Седећа фигура из циклуса Аушвиц; Златну иглу УЛУС-а Оту Логу за графику Графика 17.

1962. године Жири у саставу: Матија Вуковић, Марко Крсмановић и Божидар Продановић доделио је: Златну палету УЛУС-а Ивану Радовићу за слику Ручак на њиви; Златно длето УЛУС-а Николи Јанковићу за скулптуре Ратник I-II.; Златну иглу УЛУС-а Миодрагу Нагорном за графику Васионски цвет.

1963. године Жири у саставу: Лазар Вујаклија, Матија Вуковић, Вида Јоцић, Милун Митровић, Бранислав Протић, Бранко Станковић, Иван Табаковић и Божидар Цмерковић доделио је: Златну палету УЛУС-а Милану Кечићу за слику Јабуке и крушке; Златно длето УЛУС-а Милану Верговићу

за скулптуре Глава-детаљ и Торзо; Златну иглу УЛУС-а Богдану Кршићу за графике Из циклуса Еразмо I-II.

1964. године Жири у саставу: Матија Вуковић, Милун Митровић и Божидар Џмерковић доделио је: Златну палету УЛУС-а Слободану Сотирову за слику Сутон на обали; Златно длето УЛУС-а Антону Краљићу за скулптуру Жена која плива под водом; Златну иглу УЛУС-а Миливоју Грујићу Елиму за графике Плодови и Шкољке.

1965. године Жири у саставу: Стеван Боднаров, Милан Верговић, Анте Гржетић, Мома Марковић, Бранко Миљуш, Раденко Мишевић, Миодраг Рогић и Божидар Џмерковић доделио је: Златну палету УЛУС-а Војиславу Тодорићу за слику Мртва природа; Златно длето УЛУС-а Радмили Гравовац за скулптуру Декоративна глава; Златну иглу УЛУС-а Слободану Михаиловићу за графику Предео са кулом.

1966. године Жири у саставу: Анте Абрамовић, Коста Богдановић, Стеван Боднаров, Чедомир Крстић, Слободан Михаиловић, Халил Тиквеша и Војислав Тодорић доделио је: Златну палету УЛУС-а Љубици Сокић за слику Из атељеа; Златно длето УЛУС-а Колија Милуновићу за скулптуру Седећа фигура; Златну иглу УЛУС-а Емиру Драгуљу за графику Дућани.

1 S. G. Гогојевић, 67'

(Славољуб
Богојевић

1. ПРЕДЕО, 1960., уље на платну, 60×110 см, власништво аутора.
2. ВАТРА И НИШТА, 1965., уље на платну, 74×85 см, власништво аутора.
3. ОКРУГЛА НАФОРА, 1966., уље на лесониту, 63×47 см, власништво Милице Стевановић из Београда.
4. ЈЕДИНАЦ У МАЈКЕ, 1965., уље на платну, 55×40 см, власништво аутора.
5. КРЕТАЊЕ, 1965., уље на платну, 74×85 см, власништво Данице Антић из Београда.

СЛАВОЉУБ БОГОЂЕВИЋ (1922., Ниш). Завршио Академију за ликовне умешности у Београду са специјалним штетајем.

Боравио у Паризу.

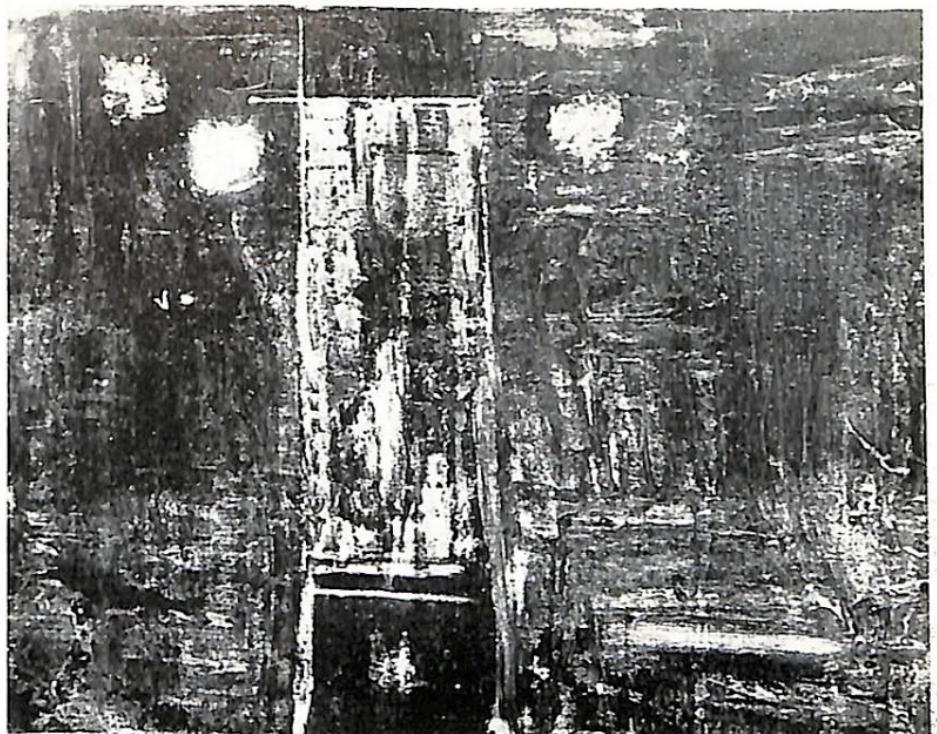
Излаже од 1951. године.

Самосталне изложбе: Београд 1952., 1955., 1957., 1958., 1959., 1961., 1962., 1965., Нови Сад 1955., Зајреб 1955., Париз 1956., Скопље 1959., Ниш 1964., Штий 1966.

Изложбе у земљи: УЛУС од 1951., Ђеданесторица у Београду 1951., Шесторица у Новом Саду 1952., Златно ћеро Београда 1959—1961., Октобарски салон у Београду од 1960., Цртежи Графичкој колекцији у Београду од 1960., НОБ у делима ликовних уметника Југославије у Београду 1961., I. и II. тријенале југословенске умешности у Београду 1961. и 1964., Ликовна јесен у Сombору 1962—1964., Салон 63. у Ријеци 1963., Савремена српска умешност у Зајребу 1964.

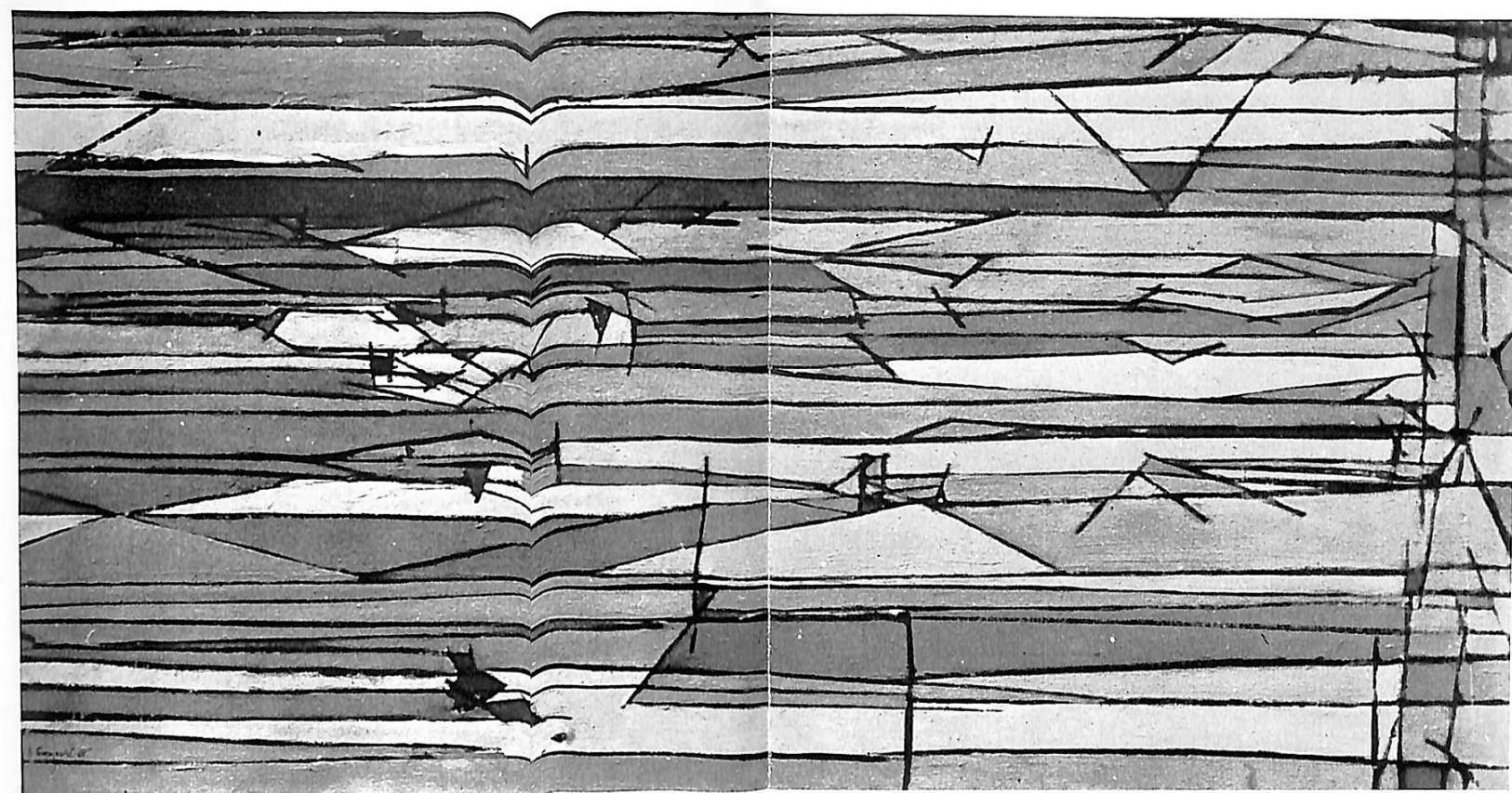
Изложбе уиностраниству: ПЕ КАДО у Паризу 1955., Група београдских уметника у Ослу 1962. Највеће: Златна палата УЛУС-а 1960., Окупина најрада Туристичкој савеза Београда на изложби УЛУС 66.

Бави се скулптуром, керамиком, илустрацијом и штакатом.

2

3

Милан Верговић

(Милан
Верговић

6. ГЛАВА — ДЕТАЉ, 1962., теракота, вис. 40 см, власништво аутора.
7. ТОРЗО, 1962., теракота, вис. 30 см, власништво аутора.
8. ТОРЗО, 1966., теракота, вис. 30 см, власништво аутора.
9. ПОРТРЕТ ПЕСНИКА С. ВУКОСАВЉЕВИЋА, 1967., теракота, вис. 52 см, власништво аутора.
10. ПОРТРЕТ Д. УРОШЕВИЋА — БИМБЕ, 1964., теракота, вис. 54 см, власништво аутора.

МИЛАН ВЕРГОВИЋ (1928., Титово Ужице)
Завршио Академију за ликовне умешности са специјалним стручјем у Београду код проф. И. Коларовића.
Излаже од 1955. године.

Самосталне изложбе: Титово Ужице 1960., Београд 1965.

Изложбе у земљи: УЛУС — Пролеће и Јесење изложбе и Скулптура у слободном простору, I. и III. Октобарски салон у Београду, I. и II. тријенале југословенске умешности у Београду, Савремена српска умешност у Загребу, НОБ у делима ликовних уметника Југославије у Београду, Ликовни сусрет у Палићу и др.

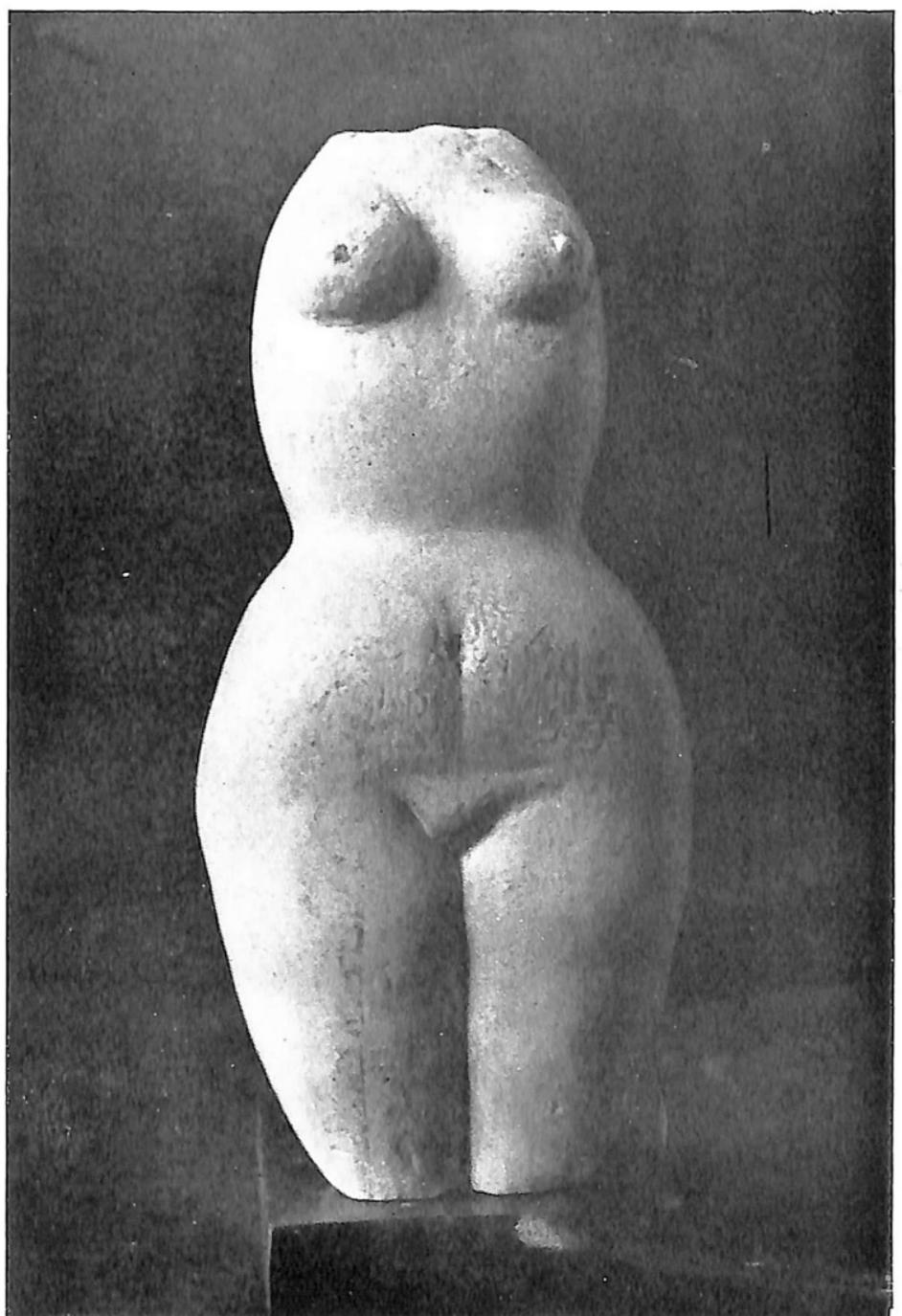
Изложбе у иностранству: IV. Медитерански бијенале у Александрији.

Највеће: Златно длеће УЛУС-а 1963., окупација највећа Републичке скулптуре Србије на II. изложби НОБ у делима ликовних уметника Југославије 1966.

Извео је више скулптура на јавним местима.

9 | 6
—
7

Radmila Graovac

(Радмила
Граовац

11. АКТ СА ДРАПЕРИЈОМ, 1965., теракота, вис. 61 см,
власништво аутора.
12. ДЕКОРАТИВНО ПОПРСЈЕ, 1965., теракота, вис. 46 см,
власништво аутора.
13. ДЕКОРАТИВНА ГЛАВА, 1966., теракота, вис. 50 см,
власништво аутора.
14. ПОРТРЕТ I., 1967., теракота, вис. 24 см, власништво
автора.
15. ПОРТРЕТ II., 1967., теракота, вис. 28 см, власништво
автора.

РАДМИЛА ГРАОВАЦ (1929., Вучитрн). Завршила Академију за ликовне уметности у Београду Излаже од 1949. године.

Самосталне изложбе: Нови Сад 1954., 1958., 1961. Београд 1960. и са групом од четири војвођанска сликара 1962.

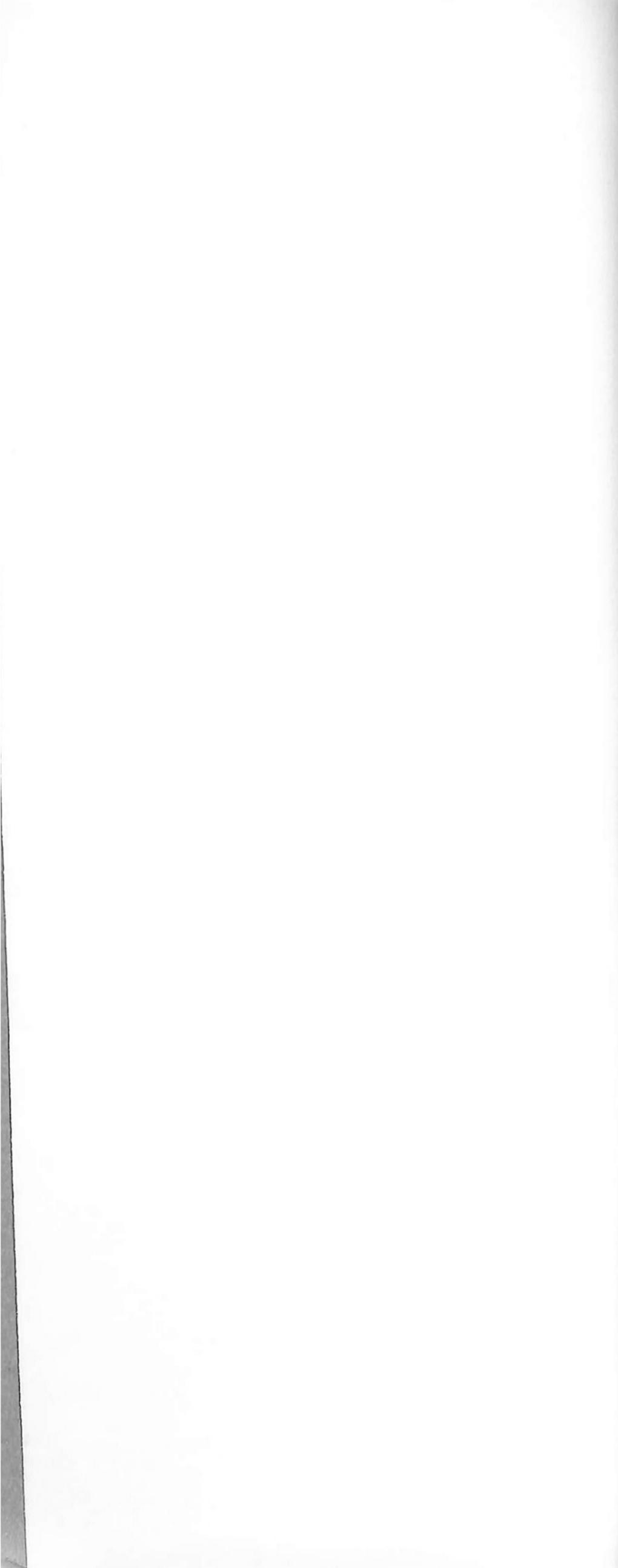
Изложбе у земљи: од 1949. излагала је на преко 6 заједничких изложби.

Највеће: 1962. најрада Уметничке колоније у Ечкој 1965. Златно длејшо УЛУС-а.

Од јавних сименика извела је четири бисете. Професор је Школе за примењену уметност у Новом Саду.

Grujić M. Elim

(Миливој
Грујић Елим

16. ШКОЛЬКЕ, 1964., бакропис — акватинта, 310×450 мм, власништво аутора.
17. КАТАКЛИЗМА, 1967., бакропис, 350×500 мм, власништво аутора.
18. ВЕЛИКИ ПЛОД, 1967., бакропис, 350×500 мм, власништво аутора.
19. АМФОРА, 1966., бакропис, 350×500 мм, власништво аутора.
20. ГОЛГОТА, 1966., бакропис, 350×500 мм, власништво аутора.

ЕМИР ДРАГУЉ (1939., Горајске). Сликар дипломирао 1963. на Академији за ликовне уметности у Београду у класи Јроф. М. Милуновића, а симјални стечај за графику 1966. у класи Јроф. Б. Кановића. 1966—67. боравио у Брислу на Високој националној школи ЛА КАМБР у графичком атељеу код Јроф. Гистава Маршула.

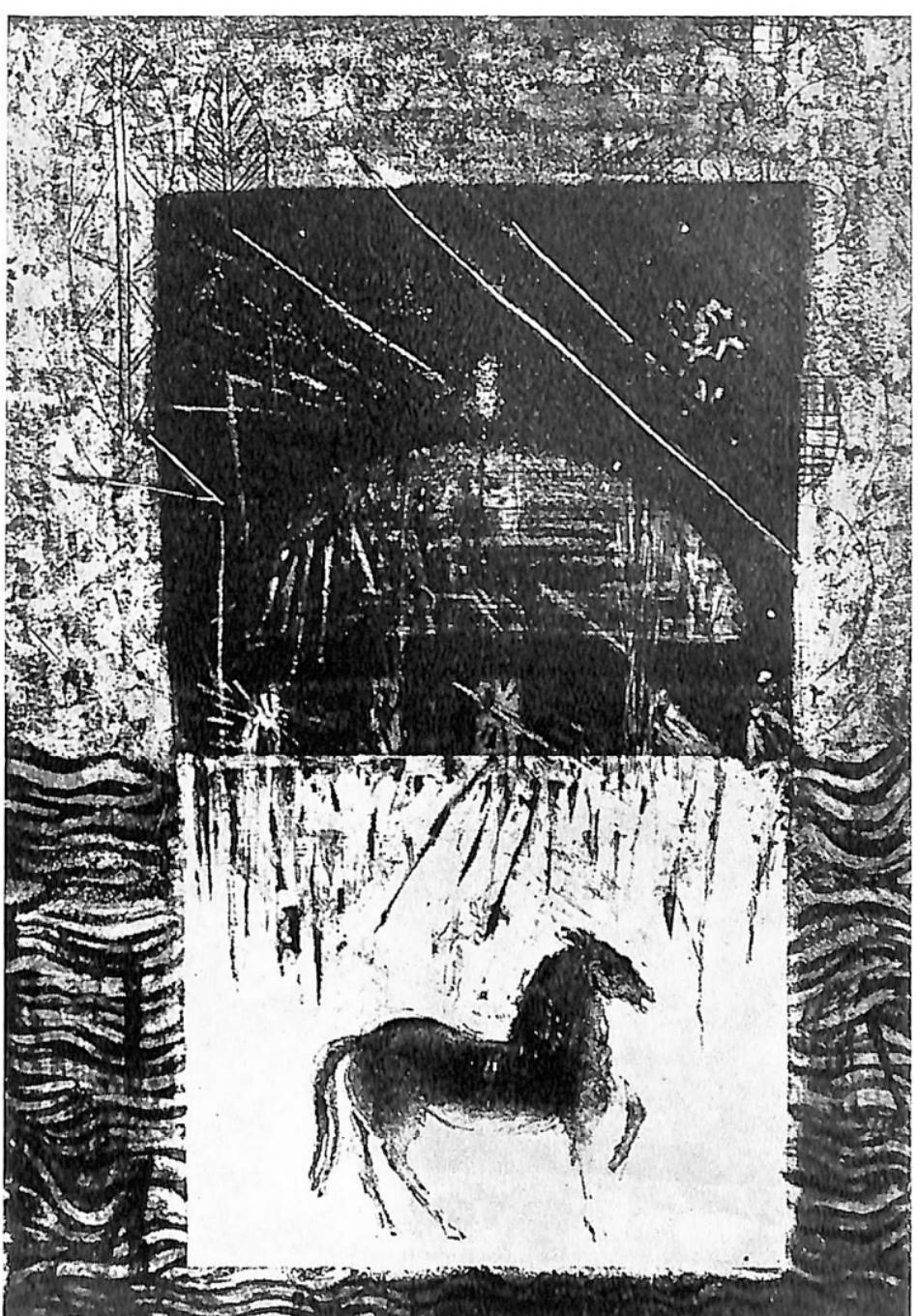
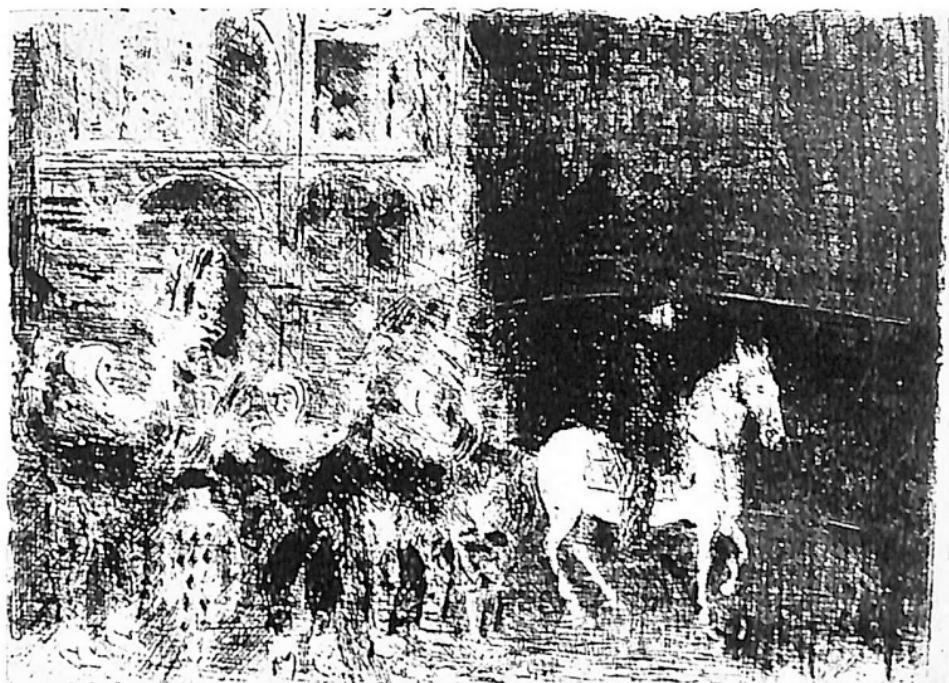
Излаже од 1963. године.

Самосталне изложбе: Сарајево 1964., Београд 1967., Брисел 1967.

Изложбе у земљи: УЛУС од 1964., Октобар салон у Београду од 1963., Графички колектив, Југословенска графика у Зајребу 1964., 1966., III. штапка југословенске уметности у Београду 1967., и

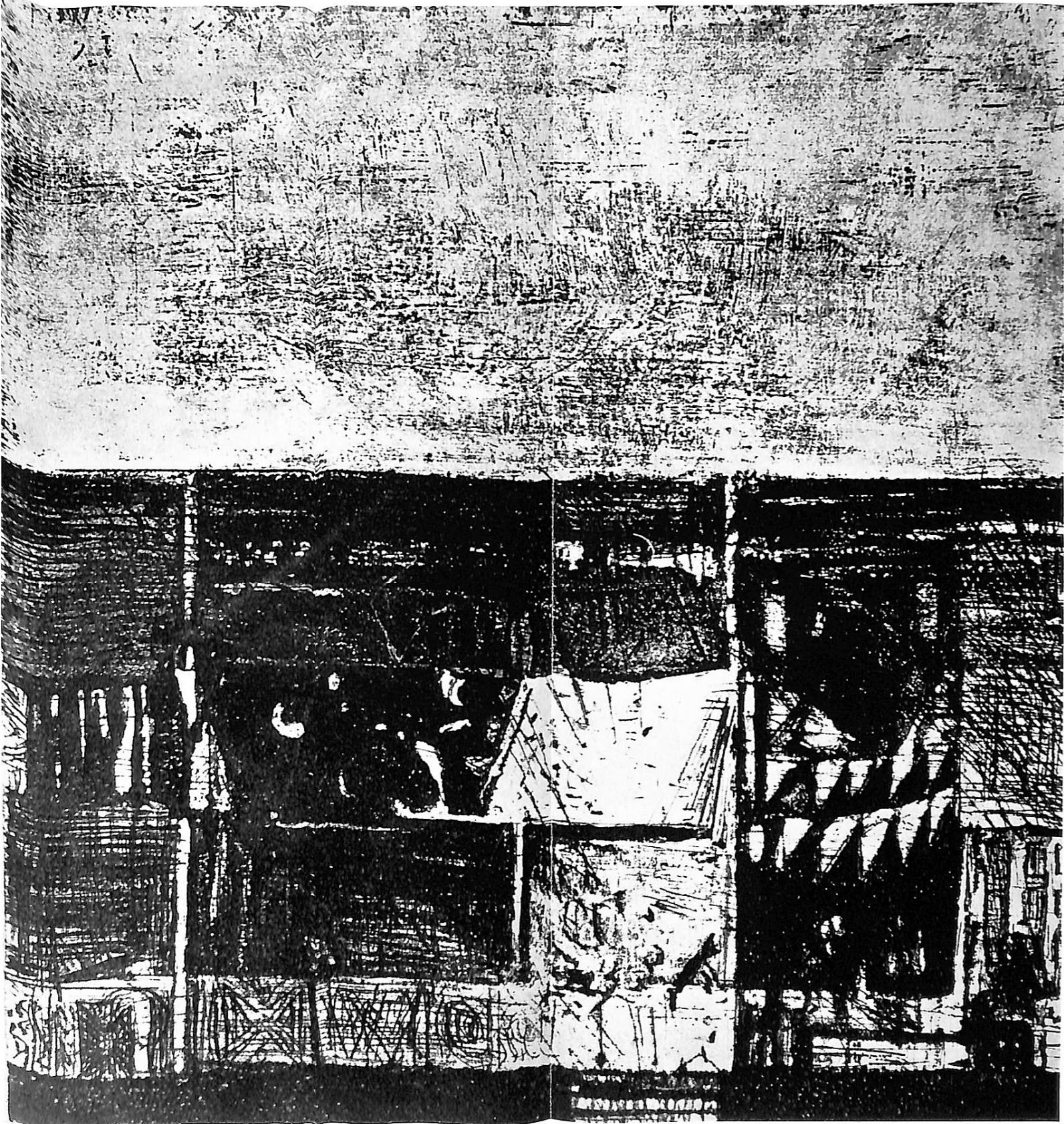
Изложбе уиностраницама: Савремена југословенска графика у Куби и у неким земљама Латинске Америке, Графика београдског круга у Австралији, I. шерографик 67. у Берлину, Група КАП ДАНКИ Брислу 1967., 40. салон у Шарлеруа 1967.

Највеће: Златна ила УЛУС-а 1966.

23

22

Nikola Janković

(Никола
Јанковић

26. РАТНИК I., 1960., патинирани гипс, вис. 60 см, власништво аутора.
27. РАТНИК II., 1962., бронза, вис. 28 см, власништво аутора.
28. РАТНИК III., 1966., бронза, вис. 24 см, власништво аутора.
29. ПОРТРЕТ С. ЈЕШИЋА, 1961., бронза, 29 см, власништво аутора.
30. МИЛЕТА, 1967., бронза, вис. 23 см, власништво аутора.

НИКОЛА ЈАНКОВИЋ (1926., Крајујевац). Школовао се на Академији за ликовне уметности у Београду код проф. А. Долинара и проф. С. Стојановића, код која је завршио и специјални штетај.

Први јубилеј издао 1947. на V. изложби УЛУС-а. Изложбе у земљи: изложбе УЛУС-а, изложбе Савеза ликовних уметника Југославије, Група САМОСТАЛНИ, Београдска група, I. и V. Октобарски салон у Београду, II. тријенале југословенске уметности у Београду, изложбе Уметничке колоније Ечки, Ликовни сусрећи у Палићу, изложбе Друштва српских уметника ПАДА, чији је сада члан, и друге.

Изложбе у иностранству: Вајони-Скојље у Италији 1964., Југословенска штампарија и пластика у Будимпешти и у Букурешту 1965.

Најраде: Златно длећо УЛУС-а 1962., прва најрада за сноменик Лази Костићу у Сомбору 1962., трећа најрада за сноменик Борису Кидричу у Београду 1963. најрада за скулптуру Уметничке колоније у Ечкома 1966.

Извео је више скулптура на јавним местима. Доцениј је Академије за ликовне уметности у Београду.

Вида Јоцић

(Вида
Јоцић

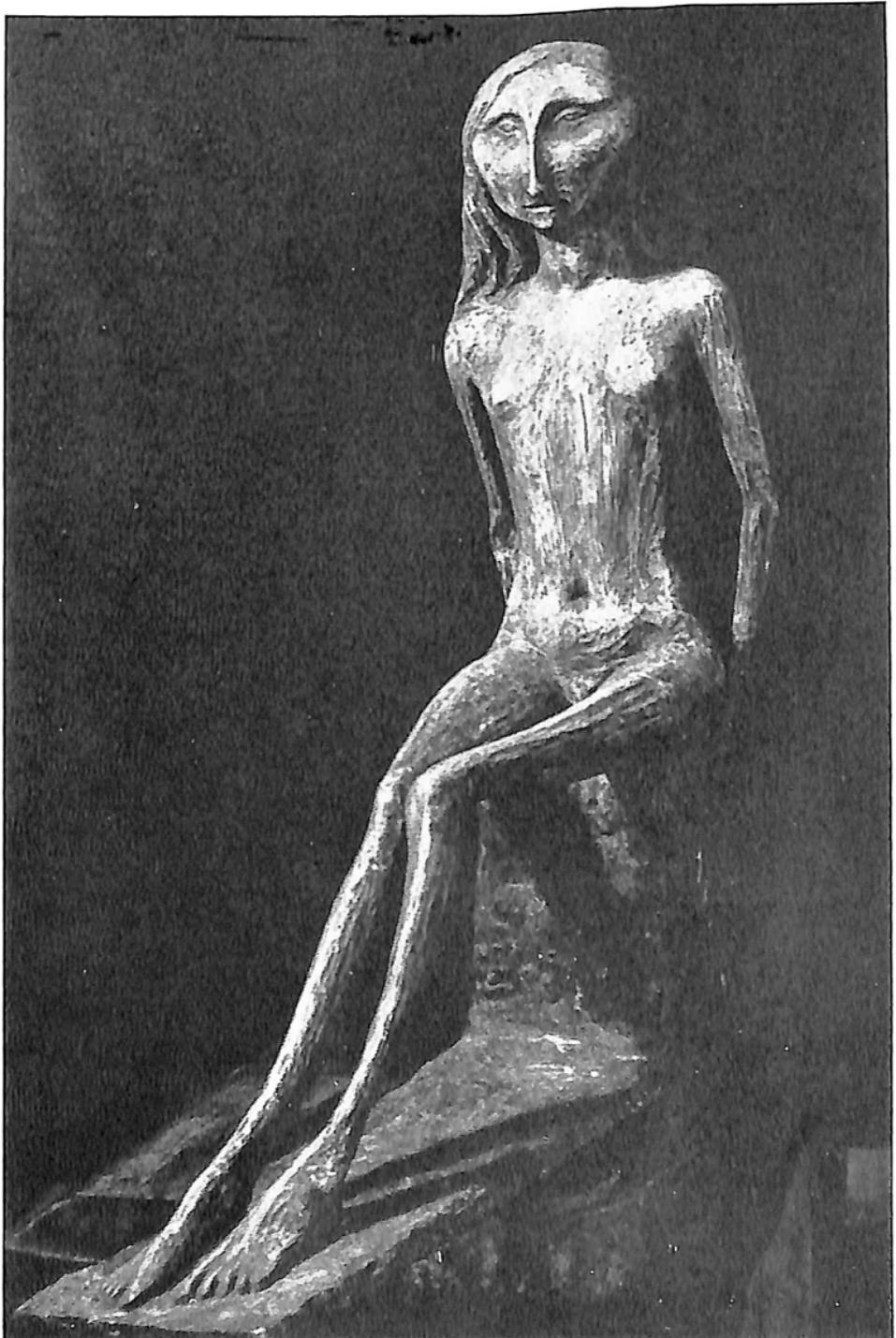
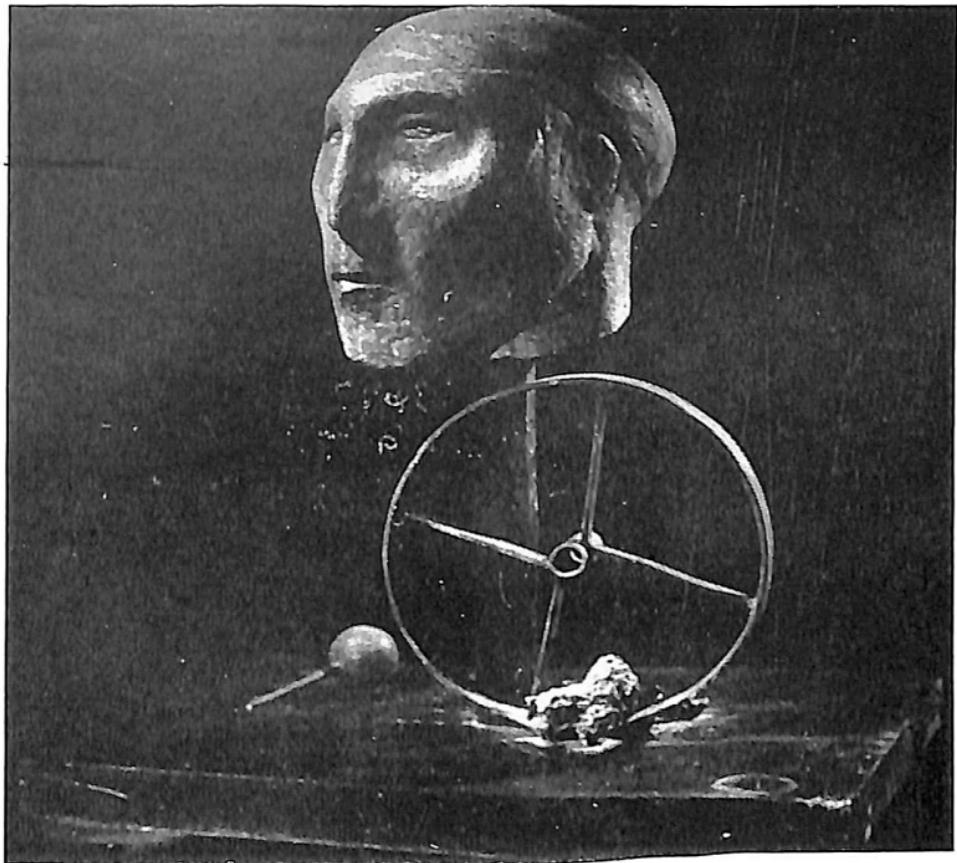
31. СЕДЕЋА ФИГУРА ИЗ ЦИКЛУСА АУШВИЦ — ЗАТОЧЕНИЦА I., 1958., гипс, вис. 95 см, власништво аутора.
32. АПЕЛ, 1958., гипс, вис. 136 см, власништво аутора.
33. НА ЖИЦИ, 1958., посребрена бронза, вис. 96 см, власништво аутора.
34. ЗАТОЧЕНИЦА II., 1964., бронза, вис. 85 см, власништво аутора.
35. РАДНИК, 1964., гипс, вис. 60 см, власништво аутора.

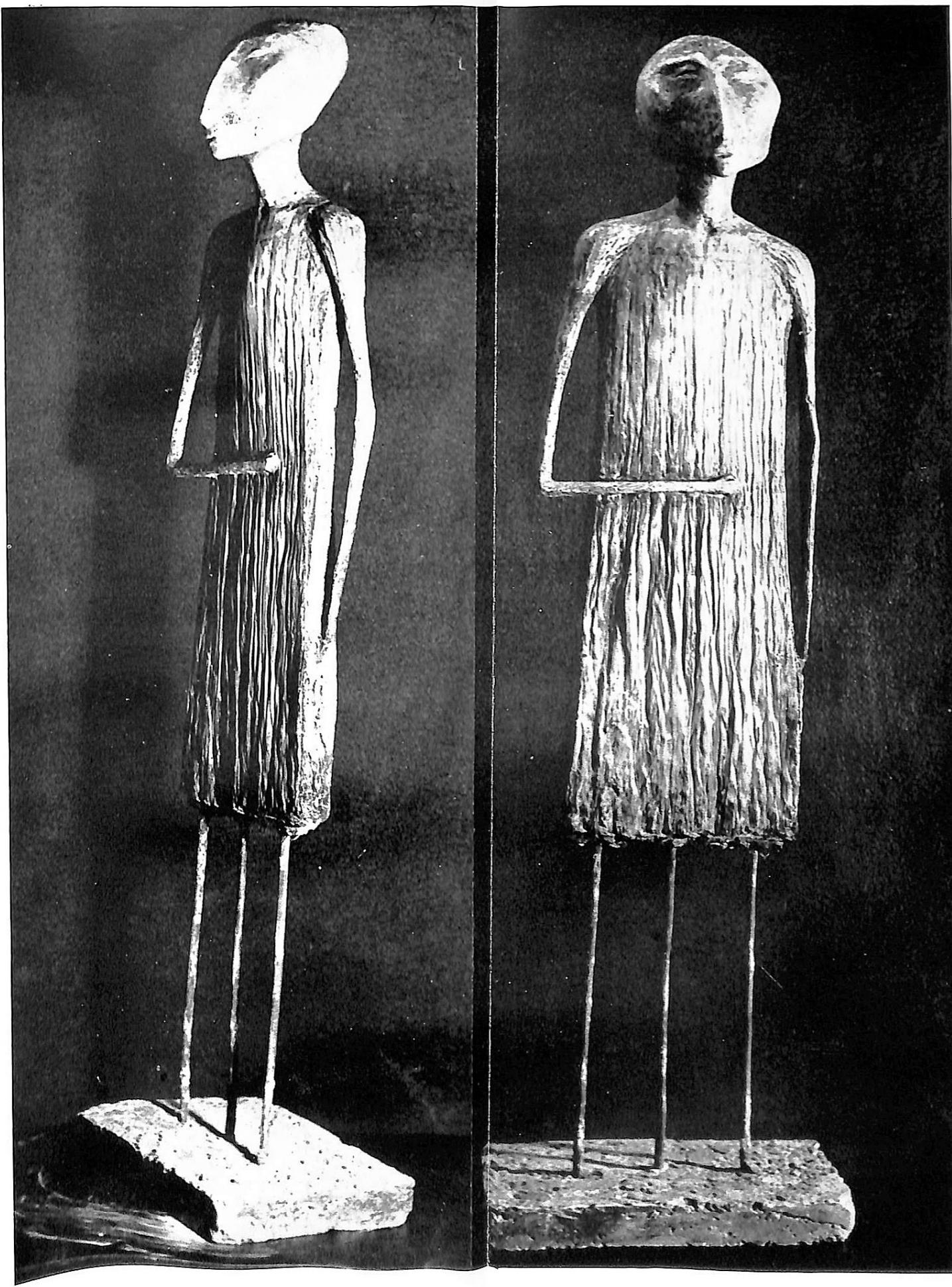
ВИДА ЈОЦИЋ (1921., Скочивире). Академију за филм — одсек глуме завршила 1949. у Београду. Академију за ликовне уметности завршила 1955. у Београду а специјални течај 1957. Студијска поштовања: Француска, Енглеска, Италија, Грчка, Норвешка, Польска. Излаже од 1956. године.

Изложе од 1956. године.
Самосталне изложисбе: Београд 1957., 1962., 1966
Варшава 1957., 1959., Нови Сад 1959., Краков
1959., Лондон 1960., Осло 1960., Тронхайм 1960
Кристијансунд 1960., Суботица 1962., Сенђића 1962
Вршац 1962., Ваљево 1963., Сомбор 1966., Чачак
1967.

1967.
Изложбе у земљи: УЛУС од 1956., Умешност Револуцији у Загребу 1960., I. и II. тријенале југословенске умешности у Београду 1961. и 1964., II. IV. Октобарски салон у Београду 1961. и 1963. НОБ у делима ликовних умешника Југославије Београду 1961. и 1966., Умешничка колонија у Ровињу 1963., Ликовни сусрет Палић 1964., Групска сликарска радња војних инвалида у Ријеци 1965. Изложба у Ровињу 1967.

Изложба у Ровињу 1967.
Најрода: 1961. Златно длећо УЛУС-а, 1961. најрода Савеза бораца НОРД за циклус АУШВИЦ 1964. најрода на II. југословенском трајекалу за скулптуру ЗАТОЧЕНИЦА, 1965. Гран при — ојукена најрода на Филмском фестивалу Оберхаузен за скулптуру АПЕЛ, 1967. Похвала трада Ровиња. Извела је већи број радова на јавним месницима.

Milan Kecić

(Милан
Кечић)

36. ЈАБУКЕ И КРУШКЕ, 1963., уље на дасци, 43×49 см
власништво аутора.
37. 12. АВГУСТ 1963., уље на платну, 45×65 см,
власништво аутора.
38. ЈЕСЕЊЕ ЛИШЋЕ, 1958., уље на платну, 39×78 см,
власништво Галерије Матице српске у Новом Саду.
39. КРУШКЕ, 1960., уље на дасци, 30×50 см, власништво
Петра Релића из Београда.
40. СУМОРНИ ДАН, 1963., уље на платну, 52×86 см,
власништво Републичког секретаријата за образовање
и културу у Београду.

МИЛАН КЕЧИЋ (1910., Крчедин). Завршио Академију за ликовне уметности у Београду.

Први јавни излатао 1945. године.

Самосталне изложбе: Београд 1954., 1964.

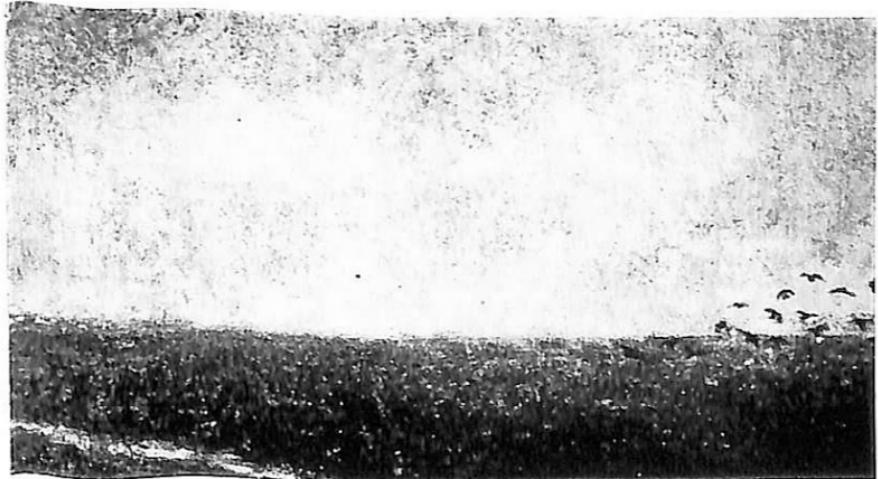
Изложбе у земљи: УЛУС, Подружница УЛУС-а за Војводину, Група САМОСТАЛНИ, Група уметника из Новог Сада, Сликарска колонија у Бачкој Тополи, Сликарска колонија у Ечки, Ликовни сусрет Палић у Суботици, Октиобарски салон у Београду, II. тријенале југословенске уметности у Београду,

Меморијал Надежде Пешковић у Чачку и др.
Изложбе у иностранству: Група сликара из Војводине у Брислу, Медитерански бијенале у Александрији 1955., Јесењи салон у Паризу 1967. као и неколико заједничких југословенских изложби у иностранству.
Нараде: Златна плакета УЛУС-а 1963., Октиобарска нарада града Новог Сада 1965.

38

40

V. Koyan

60

Краљић

(Антон
Краљић

41. ЖЕНА КОЈА ПЛИВА ПОД ВОДОМ, 1964., метал, вис. 46 см, власништво Републичког фонда за унапређење културних делатности у Београду.
42. ГЛАВА, 1966., метал, вис. 40 см, власништво Републичког фонда за унапређивање културних делатности у Београду.
43. ТОРЗО, 1966., метал, вис. 80 см, власништво аутора.
44. СКАКАЧИЦА, 1966., метал, вис. 54 см, власништво Музеја савремене уметности у Београду.

АНТОН КРАЉИЋ (1933., Загреб). Академију за ликовне умешности са специјалним штетајем завршио у Београду код проф. И. Коларовића.

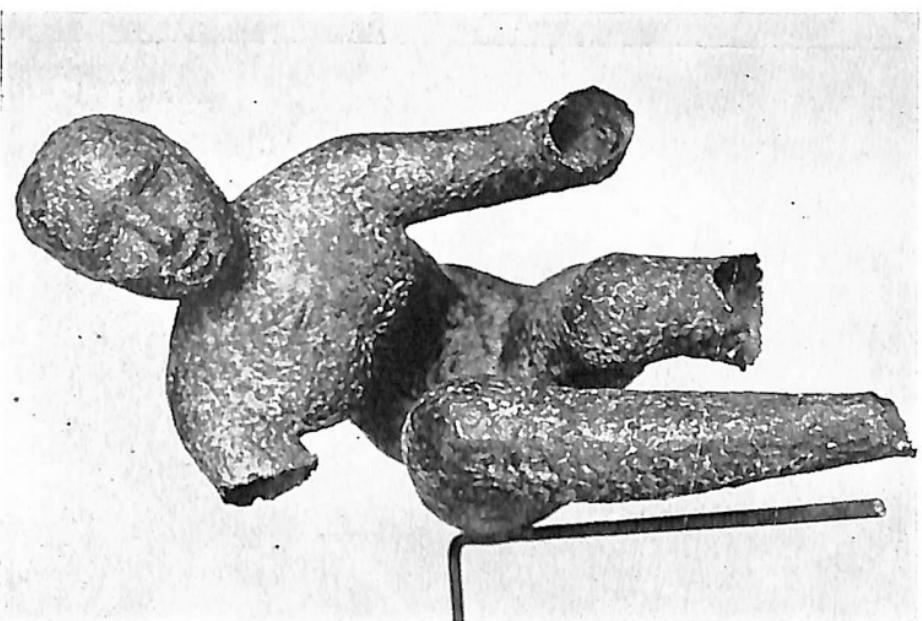
Изложбе од 1957. године.

Самосталне изложбе: Београд 1961.

Изложбе у земљи: УЛУС од 1957. — Пролеће и Јесење изложбе и Скулптура у слободном простору, УЛУПУС од 1962., Октобарски салон у Београду 1962, 1964—1966., НОБ у делима ликовних умешника Југославије у Београду 1961. и 1965., Шума и дрво у Словенградцу 1962., Фигуративна скулптура младих у Београду 1965., III. тријенале југословенске умешности у Београду 1967., и др.

Највеће: Златно длећо УЛУС-а 1964.

Бави се и промењеном умешношћу.

43
—
42

Мудан Годс'.

(Богдан
Кршић

46. ИЗ ЦИКЛУСА ЕРАЗМО — ПОХВАЛА ЛУДОСТИ,
1963., акватината — бакропис, 500 × 350 мм, власништво
аутора.
47. ИЗ ЦИКЛУСА ЕРАЗМО — ЛУДОСТ ГОВОРИ,
1964., акватинта — бакропис, 300 × 500 мм, власништво
аутора.
48. ОРАЛИСКИЊА, 1965., бакропис, 150 × 170 мм, влас-
ништво аутора.
49. О МОЋИ ЛУЂАКА, 1966., акватинта — бакропис,
250 × 320 мм, власништво аутора.
50. ПОСМАТРАЊЕ, 1967., акватинта — бакропис, 250 × 320
мм, власништво аутора.

БОГДАН КРШИЋ (1932., Сарајево). Завршио Академију за примињене умешности са специјалним шеџајем у Београду код проф. Михаила С. Петрова. Студирао и на Високој уметничко-индустријској школи у Прају код проф. Карла Сволински.

Излаже од 1957. године.

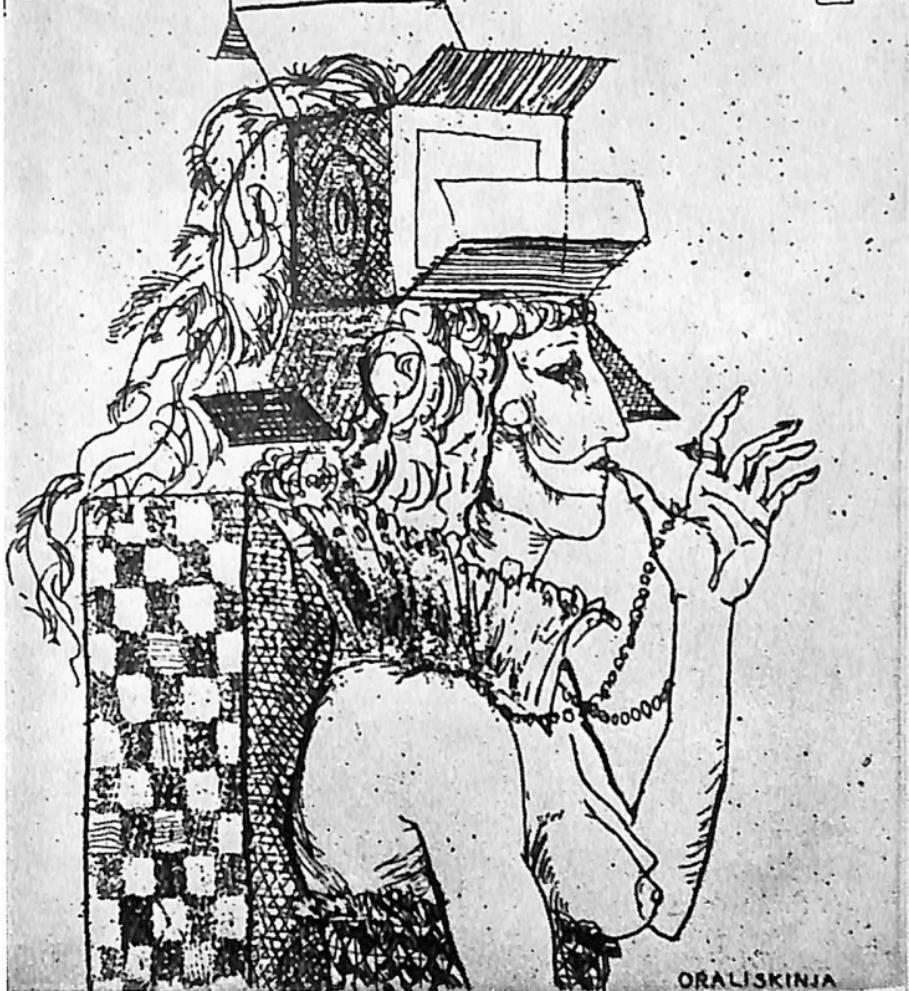
Самосталне изложбе: Београд 1958. и 1964., Сарајево 1961. и 1965., Љубљана 1964., Брно 1965., Бол на Брачу 1966.

Изложбе у земљи: Мајске изложбе у Графичком колективу у Београду 1957—1962., УЛУС-ове пролећне и јесење изложбе, Октобарски салон у Београду 1961—1967., Зајребачке изложбе југословенске графике, Српска модерна графика у Новом Саду 1960., Југословенска графика у Суботици 1964., Графика београдске круће 1963—1967., Српска модерна умешност у Зајребу и у Љубљани 1965., Међународна графичка изложба у Љубљани 1965., III. тријенале југословенске умешности у Београду 1967., Златно ћеро Београда и др.

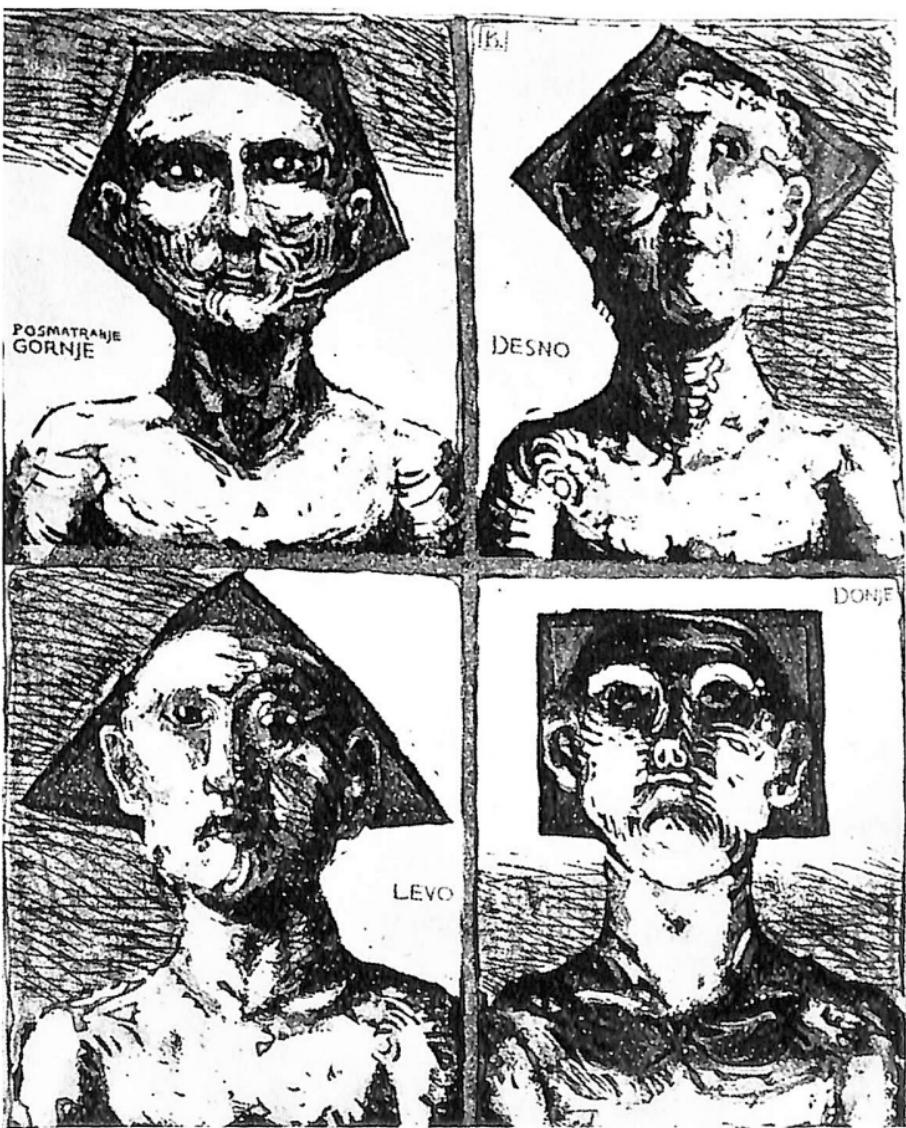
Изложбе у иностранству: Фестивал омладине у Букурешту 1957., Графички колектив у Польској 1958., Југословенска изложба у Москви 1960., УЛУБИХ у Варшави 1960., Група ХОЛАР у Прају 1964., Бијенале БИАНКО Е НЕРО у Лујану 1964., Југословенска графика — Чехословачка 1964., Мађарска 1965., Куба 1965., Арђентина 1965., Бијенале ИНТЕРГРАФИК у Берлину 1965. и 1967., Графика београдске круће у Аустралији 1966., Бијенале графике у Кракову 1966., Бијенале примињене графике у Брну 1966., Изложба МИР 67. у Бремену и др.

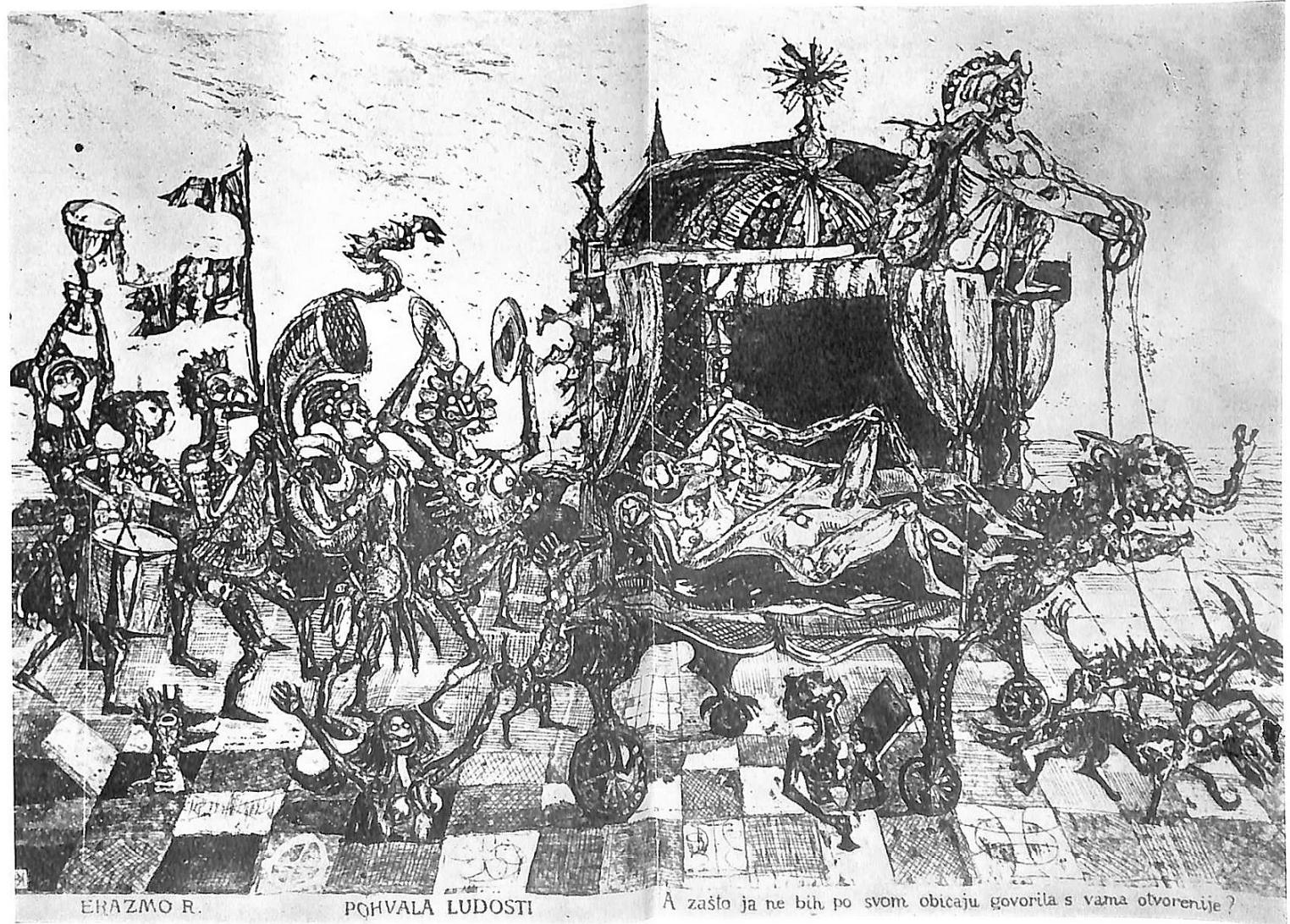
Најrage: Златна ита УЛУС-а 1963., Велики јечаш Графичкој колективи 1963., Годишња најрада УЛУПУС-а 1963., Плакета Златној ћеро Београда 1966.

Бави се ојреком књиће и илустрацијом.
Доцениј на Графичком одсеку Академије за примињене умешности у Београду.

48
46 —
50

ERAZMO R.

PÖHVALA LUDOSTI

A zašto ja ne bih po svom običaju govorila s vama otvorenije?

от лого

(Ото
Лого

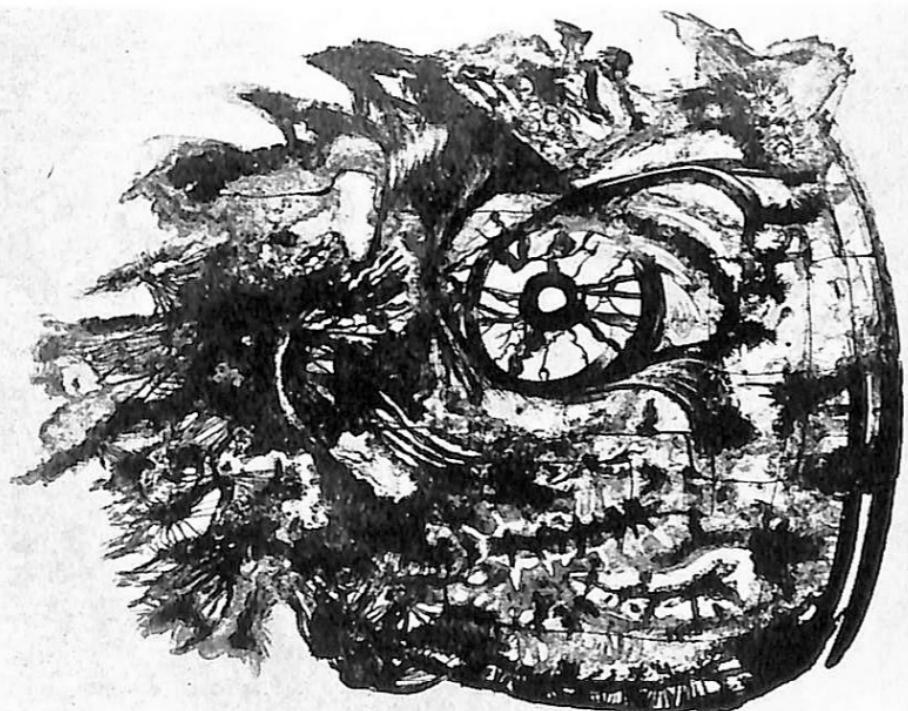
51. ГРАФИКА З., 1959., литографија, 560×450 мм, власништво аутора.
52. СТАРИ ИНСТРУМЕНТ, 1959., литографија, 560×450 мм., власништво аутора.
53. ГРАФИКА 12., 1961., литографија, 560×450 мм, власништво аутора.
54. ГРАФИКА 17., 1961., литографија, 480×635 мм, власништво аутора.
55. ИНСТРУМЕНТ, 1961., литографија, 480×635 мм, власништво аутора.

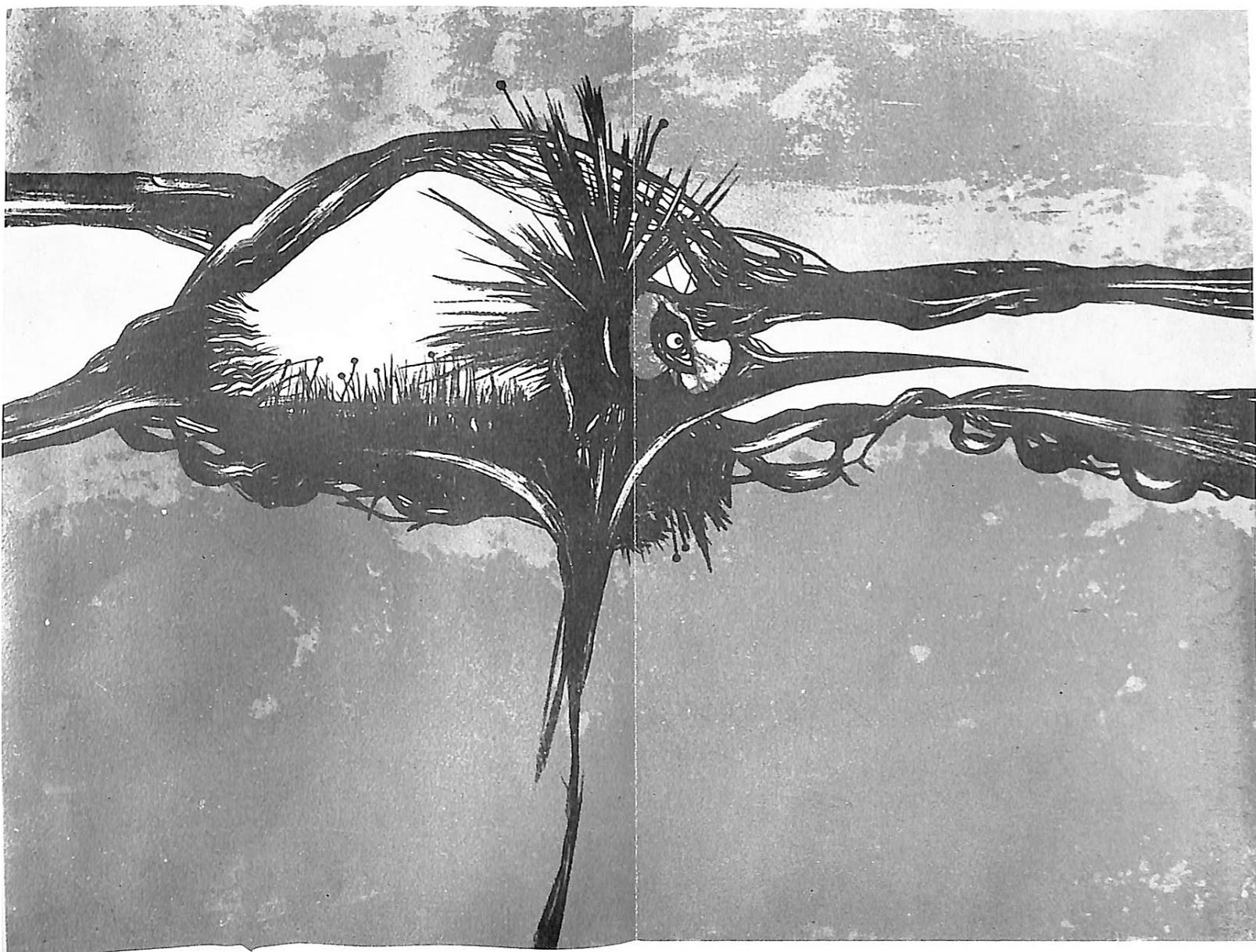
ОТО ЛОГО (1931., Београд). Академију за јавимењене уметности у Београду завршио 1954. Студијска штитовања: Италија, Француска.
Излаже од 1954. године.
Самосталне изложбе: Београд 1957., 1959., 1962., 1962., 1967.
Изложбе у земљи: УЛУС од 1954., Октобарски салон у Београду од 1960., I—III. шеријане југословенске уметности у Београду 1961., 1964., 1967., НОБ у делима ликовних уметника Југославије у Београду 1961., 1966., Скулптура младих уметника у Београду 1954., III. и IV. међународна изложба ћрафике у Љубљани 1959., 1961., Модерна српска ћрафика у Новом Саду 1961., I. и II. бијенале младих југословенске ћрафике 1960., 1962., I.—III. затребачка изложба у Ријеци 1960., 1962., I.—III. затребачка изложба југословенске ћрафике 1960., 1962., 1964., Последњана српска уметност у Словенјградцу 1962., Десетогодина уметничких колонија у Војводини, Нови Сад—Сенића-Београд, 1962., Двадесет ћодина београдске скулптуре у Београду 1964., Графика београдској крући у Београду 1964., III. ликовни сусрет у Палићу 1964., Савремена српска уметност у Загребу 1964., Југословенска ћрафика XX. века у Београду 1965., VI. анале у Поречу 1966., I. симпозијум вајара у Аранђеловцу 1966., V. ликовни сусрет у Тузли 1967., Поклоњени радови у Скокљу 1967.
Изложбе уиностраницама: Савремена југословенска ћрафика у Венецији и у Торину 1960., V. медиштански бијенале у Александрији 1963., Савремена југословенска ћрафика у Прају 1964., I. интернационална изложба скулптуре у Милану 1965., Југословенска шаписерија и сићна ластица у Будимпешти и у Букурешиу 1965., Галерија Европа у Паризу 1965., Галерија Брук сириј у Лондону 1965., Галерија Дорски у Њујорку 1966., XVIII. салон младе скулптуре у Паризу 1966., III. интернационална изложба савремене скулптуре у Прају 1966., Колекција Дома ЈНА из Београда у Прају 1966., IX. бијенале скулптуре у Анверсу 1967.
Највеће: Окојуна најрада на I. затребачкој изложби ћрафике 1960., Злаћна ила УЛУС-а 1961., Најрада за скулптуру на VI. Октобарском салону у Београду 1965., I. најрада за скулптуру на изложби НОБ у делима ликовних уметника Југославије у Београду 1966.

54

51

Мома Марковић

(Мома
Марковић

56. ПЛАВА ВАРИЈАНТА ПРОСТОРА, 1961., уље, 92×135 см, власништво аутора.
57. ДАН ПРВИ, 1964., уље, 35×50 см, власништво аутора.
58. ДАН ДРУГИ — ВАРИЈАНТА II., 1964., 50×67 см, власништво аутора.
59. КАМЕН И МОРЕ, 1966., 35×50 см, власништво аутора.
60. У ПРОСТОРУ, 1963., уље, 100×70 см, власништво аутора.

МОМА МАРКОВИЋ (1927., Станиар). Заршила Академију за ликовне уметности у Београду са специјалним стечајем. Боравио ћодину дана у Грчкој Излаже од 1955. ћодине.

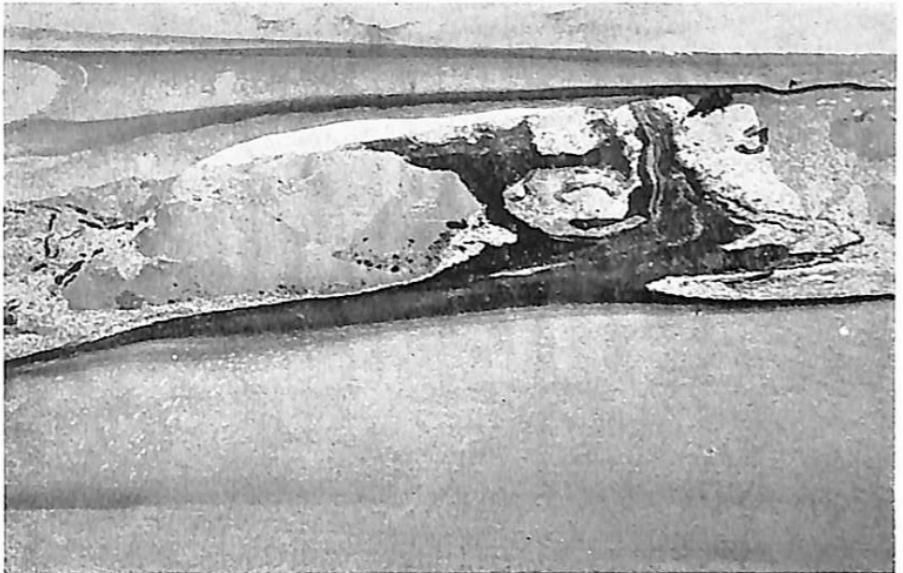
Самосталне изложбе: Београд 1957., 1958., 1960. Осмица 1958., Нови Сад 1961., Титомир 1963. Атина 1964.

Изложбе у земљи: УЛУС, Груда ДАНАС, Графички колекцијив, Октобарски салон, Тријенале југословенске уметности, Ликовна јесен у Сомбору, Златни ћеро Београда, Из збирке Модерне галерије у Београду, Последњо српско сликарство у Зајребу Фантистика у делима београдских ликовних уметника у Београду и у Зајребу и др.

Изложбе у иностранству: Груда београдских уметника у Ослу 1962., Премио ди Лисоне у Милану 1965.

Најрађе: Златна галеја УЛУС-а 1961., Златни ћеро Београда за илустрацију 1965., Пролећна најрађа УЛУС-а 1966., две најрађе привредних организација на изложби УЛУС 67.

Бави се и илустрацијом.

59

—
56

Haut
Maroc
1964

Коља Милуновић —

(Коља
Милуновић

61. СЕДЕЋА ФИГУРА, 1961., гипс, вис. 35 см, власништво аутора.
62. КОЊ БЕЗ ЈАХАЧА, 1967., гипс, вис. 25 см, власништво аутора.
63. МАЛА МАДОНА, 1967., гипс, вис. 45 см, власништво аутора.
64. СТАРИ САТ, 1967., гипс, вис. 45 см, власништво аутора.
65. ПЛАВИ СКАФАНДЕР, 1967., дрво, вис. 55 см, власништво аутора.

КОЉА МИЛУНОВИЋ (1935., Београд). Академију за ликовне умешности у Београду завршио 1959. у класи проф. И. Коларовића, а специјални стечај 1961. ког проф. С. Стојановића и проф. Ђ. Крашохfila.

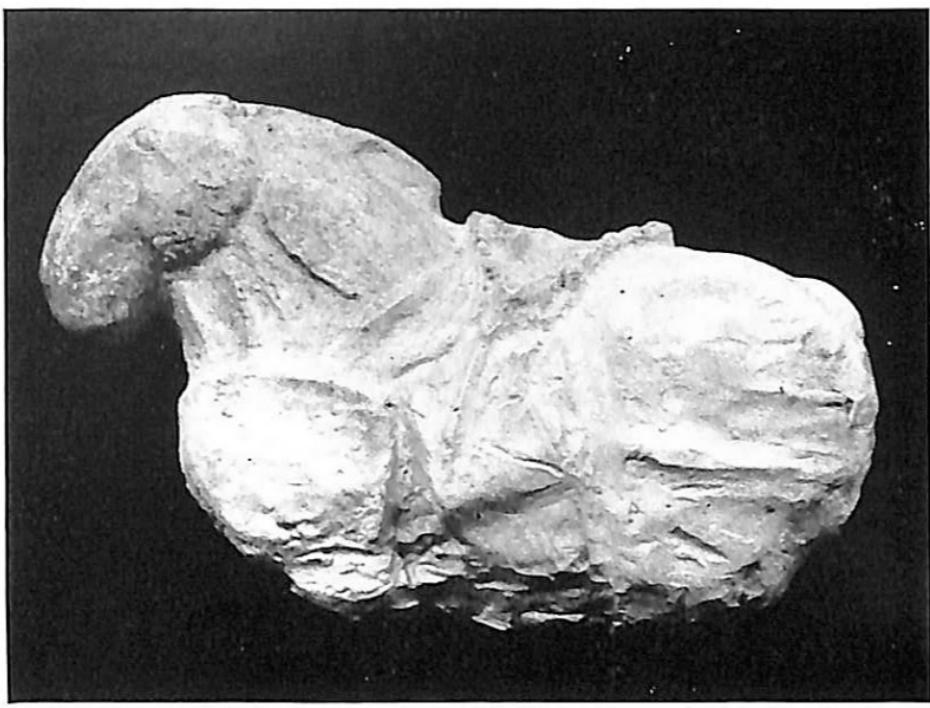
Излаже од 1961. године.

Самостално излајао у Београду 1965.

Изложбе у земљи: УЛУС — Пролећне и Јесење изложбе и Скулптура у слободном простору, Октобарски салон у Београду, Филураџивна скулптура младих у Београду 1964., Изложба кришке у Београду 1966., III. тријенале југословенске умешности у Београду 1967. и др.

Изложбе у иностраниству: Међународна изложба мале скулптуре у Хају 1966., Чешворица југословенских вајара у Амстердаму и у Хају 1967. Најпре: Прва најрада на Међународној изложби мале скулптуре у Хају 1966., Златно длећо УЛУС-а 1966.

Учествовао на Симпозијуму скулптуре БЕЛИ ВЕНЧАЦ у Аранђеловцу 1967.

61 | ⁶²
—
63

С. Мих.

(Слободан
Михаиловић

66. КУЋЕ У ПОЉУ, 1963., дрворез, 670×580 мм, власништво аутора.
67. ОПУСТЕЛИ КОНАК, 1964., дрворез, 515×380 мм, власништво аутора.
68. ПРЕДЕО С КУЛОМ, 1965., дрворез, 573×487 мм, власништво аутора.
69. ПОЉЕ IV., 1966., дрворез, 610×487 мм, власништво аутора.
70. СЕЋАЊЕ НА ПЕЋКУ ПАТРИЈАРШИЈУ, 1967., дрворез, 634×420 , власништво аутора.

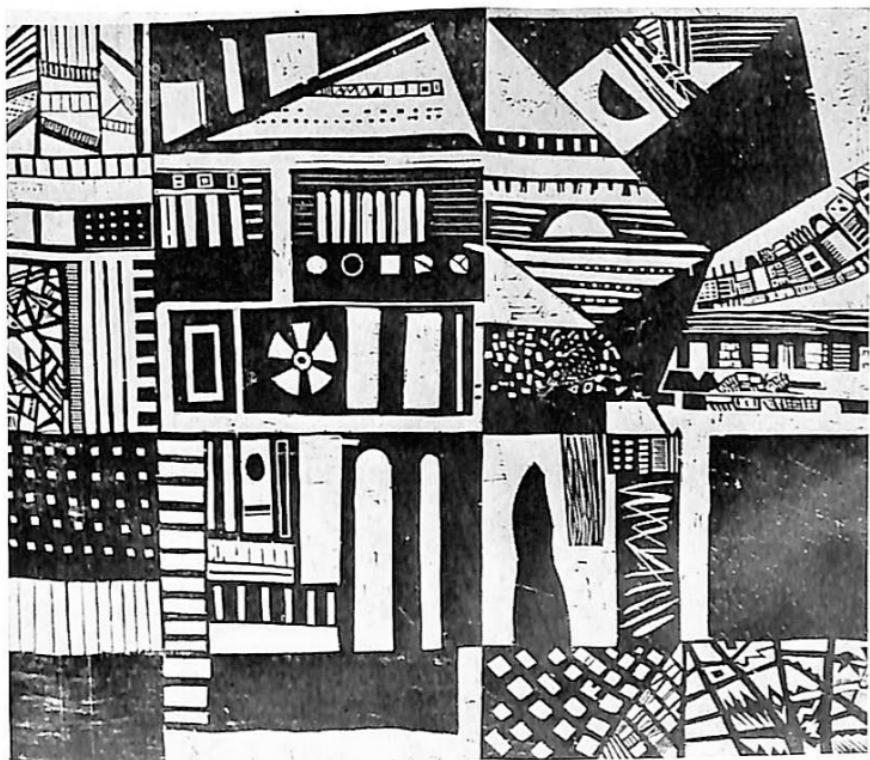
СЛОБОДАН МИХАИЛОВИЋ (1932., Скочиље).
Академију за ликовне уметности завршио је у Београду 1956. у класи проф. М. Челебоновића. Графиком се бави од 1957. године од које године и излаже.
Самостално излагао у Београду 1964.

Изложбе у земљи: Ликовни уметници Космета у Приштини, УЛУС, Графика београдској круји, Октобарски салон у Београду 1965., III. тријенале југословенске уметности у Београду 1967., и др.
Изложбе у иностранству: Међународна изложба довореза КСИЛОН 1965., 1966., Савремена југословенска графика у Куби и у неким земљама Латинске Америке.

Највеће: Златна плата УЛУС-а 1965.

Бави се и шедајашким радом. Од 1957. до 1961. предавао цртање у Средњој школи за премењене уметности у Пећи. Сада предаје графичко обликовање у Графичкој школи у Новом Београду.

Адреса: Београд, Авала 3.

Миодраг Нагорни

(Миодраг
Нагорни

71. ВАСИОНСКИ ЦВЕТ, 1962., резерваш, 237×327 мм,
власништво аутора.
72. ВЕЛИКИ ПЛОД I., 1966., бакропис, 400×543 мм,
власништво аутора.
73. СВЕТЛУЦАВЕ КУГЛЕ, 1966., бакропис, 406×495 мм,
власништво аутора.
74. ВЕЛИКИ ТОЧАК, 1966., бакрорез, 392×495 мм, влас-
ништво аутора.
75. ЗРАКАСТИ ЦВЕТ, 1966., бакропис, 303×344 мм,
власништво аутора.

МИОДРАГ НАГОРНИ (1932., Власотинце). Академију за ликовне умешности завршио у Београду 1958., а специјални стечај за сликарство 1961. Био стипендиста Норвешке владе 1966. Припада интеринационалној групи графичара АТЕЉЕ СЕВЕР. Изложео 1958. године.

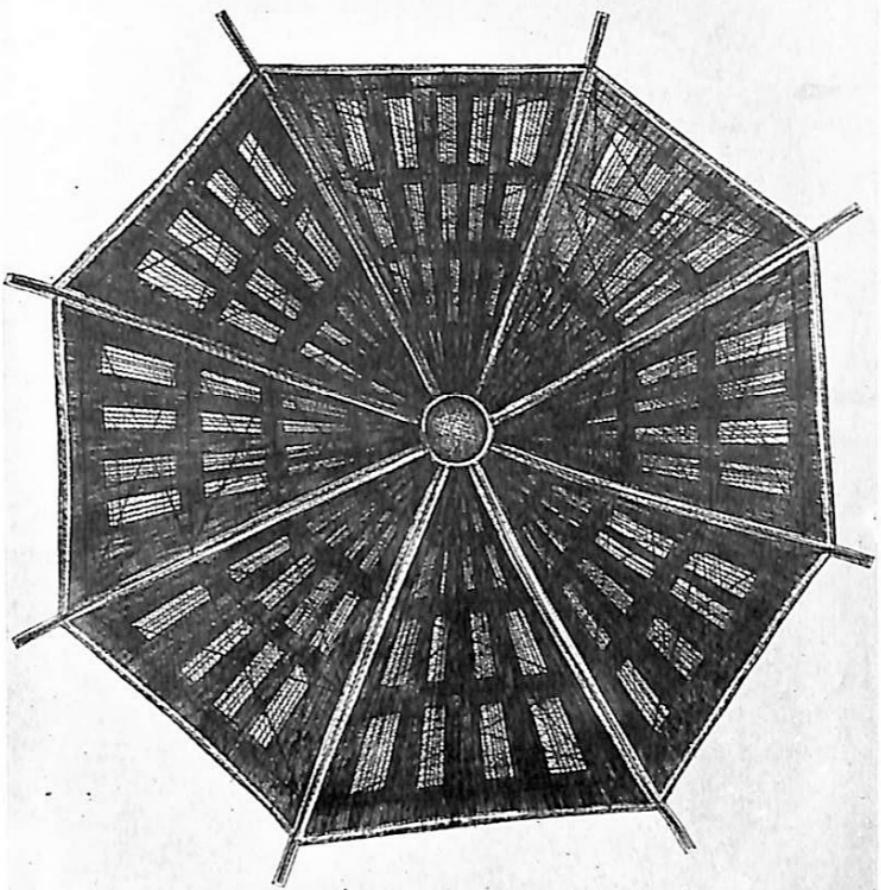
Самосталне изложбе: Београд 1958., 1959., 1961., 1962., 1964., 1967., Никшић 1959., Пожаревац 1961., Сремски Карловци 1963., Зајреб 1963., 1967., Ђубљана 1963., 1967., Беч 1965., Грац 1965., Линц 1965., Хамбург 1965., Изерлон 1966., Осло 1966., Париз 1966., Брисел 1967., Приштина 1967.

Изложбе у земљи: УЛУС, Октобарски салон од 1960., I—III. тријенале југословенске умешности у Београду, II. и III. бијенале младих у Ријеци, Сан и машта у Пожаревицу, Тријенале цртежа и акварела у Сомбору, Међународни бијенале графике у Ђубљани, Последњина српска умешност у Зајребу, Југословенска графика у Суботици, Југословенска графика у Битољу.

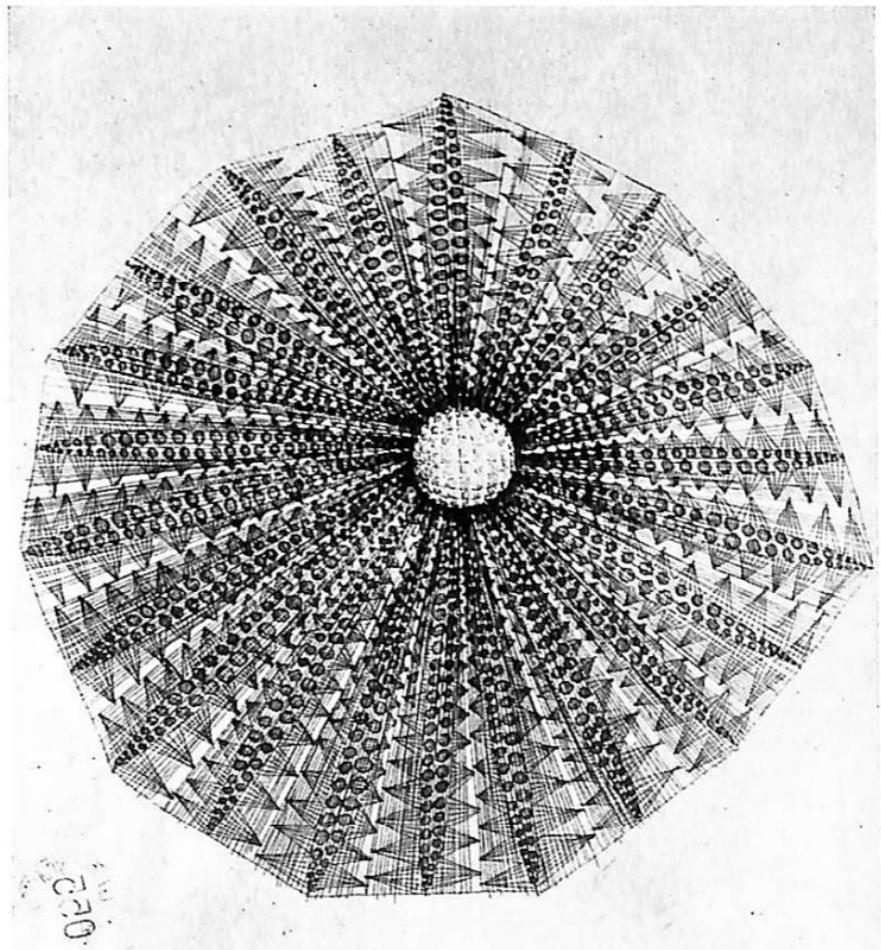
Изложбе у иностранству: Рим, Бари, Милано, Берлин, Будимпешта, Нова Хута, Каиро, Мелбурн, Сиднеј, Аделаида, Њу Делхи, Калкута, Бомбај, Мадрас, Ахмедабад, Женева, Либек — изложбе југословенске умешности; Сан Паоло, Брисел, Осло, Ставангер, Берген, Којенхајен — са групом интеринационалних графичара; XXIII. бијенале акварела у Бруклину, Међународни тријенале у Гренхену 1967., Међународна изложба у Бечу 1966., Интеринационална изложба у Биелу, Бијенале младих у Паризу 1967.

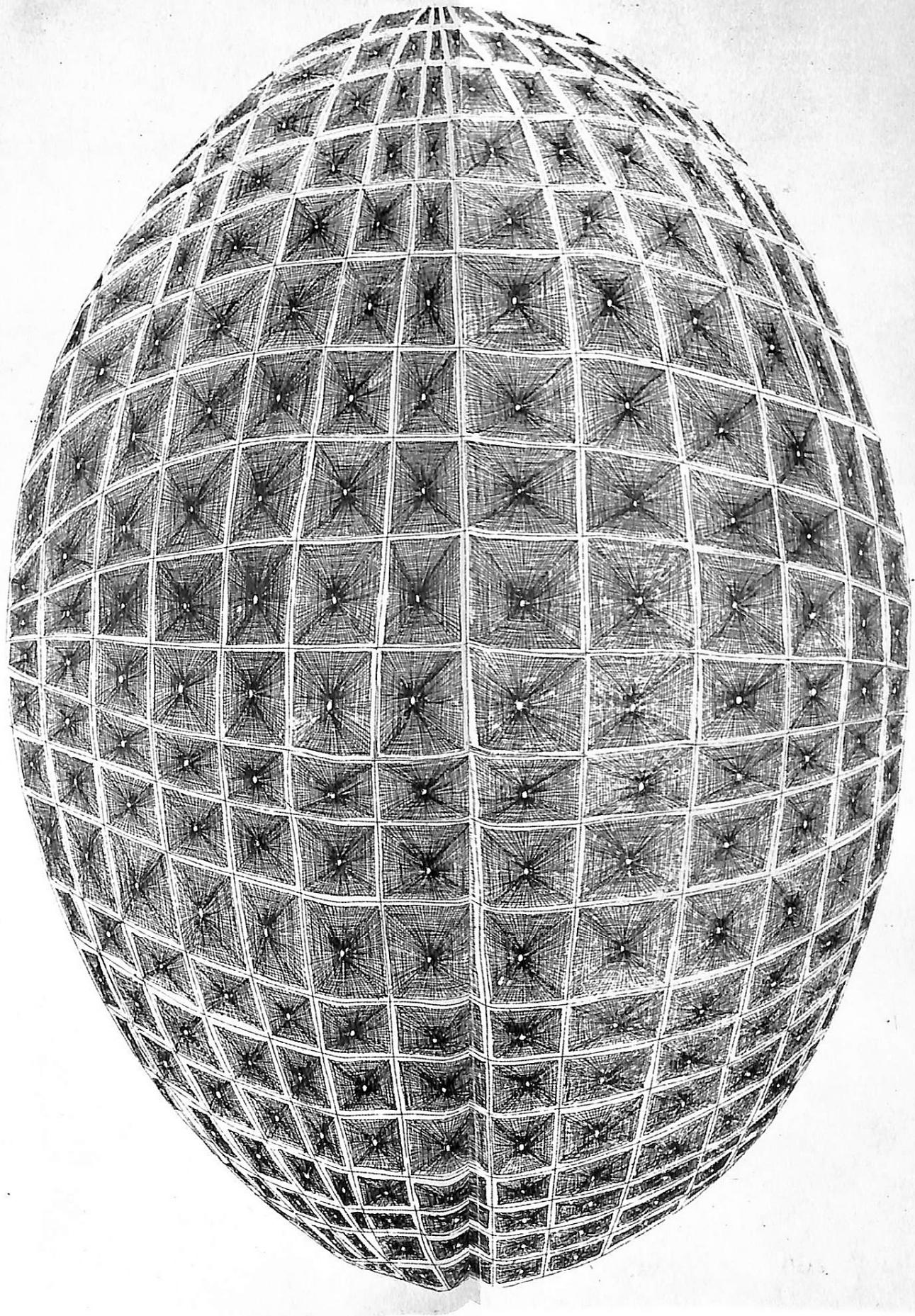
Највеће: Златна плата УЛУС-а 1962., Највећа за графику на Зајребачком бијеналу графике 1963., Плакета Златној шеро Београда за илустрацију поезије 1964.

Радови му се налазе у збиркама у земљи и у иностранству, између осталих: у Албертини, Беч, у Националној библиотеци, Париз, у Краљевској библиотеци, Брисел, и др.

72 | 74
72 | 75

Radevit

(Иван
Радовић)

76. ВЕЛИКА КОМПОЗИЦИЈА, око 1926., уље на платну,
 110×85 см, власништво Вере Ненадовић из Београда.
77. СЕЛО У ВОЈВОДИНИ ПОД СНЕГОМ, 1928, уље на
платну, 49×53 см, власништво Народног музеја у Београду.
78. ИШЧЕКИВАЊЕ, 1933., уље на платну, 49×76 см,
власништво Коломана Трчке из Београда.
79. МОДЕЛ ПРЕД СЛИКАРОМ, 1936., уље на платну,
 50×57 см, власништво Коломана Трчке из Београда.
80. У ВОЈВОЂАНСКОМ ПОЉУ, 1952., уље на платну,
 56×86 см, власништво Владимира Колара из Београда.

ИВАН РАДОВИЋ (1894., Вршац). Завршио Уметничку академију у Будимпешти 1919. у класи проф. Иштвана Ретија. Студијска штитовања: Париз, Беч, Прај, Минхен. Од 1932—1937. био професор Уметничке школе у Београду. До рата припадао је групи ОБЛИК. Сада је члан групе ШЕСТОРИЦА. Први шум издао 1922. на V. југословенској изложби у Београду.

Самосталне изложбе: Београд 1925., 1928., 1929., 1932., 1933., 1952., 1960., 1966., Зрењанин 1963., Суботица 1963., Вршац 1963., Панчево 1964., Нови Сад 1966.

Изложбе у земљи: Стална уметничка галерија у Београду 1926., Пролетерски салон у Зајребу 1927., VI. југословенска изложба у Новом Саду 1927., Јесење изложбе сликарских и вајарских радова београдских уметника 1928—1940., Пролећне изложбе сликарских и вајарских радова југословенских уметника у Београду 1929—1940., Група ОБЛИК, Савремена војвођанска уметност у Новом Саду 1939., УЛУС-ове изложбе од 1944., Сликарство и вајарство народа Југославије XIX и XX века у Београду, у Зајребу и у Ђубљани 1946—47., Популарна изложба југословенске сликарства у Београду и у Зајребу 1953., Група ШЕСТОРИЦА од 1954., изложбе Савеза ликовних уметника Југославије 1954. и 1956., Ликовни уметници Војводине у Новом Саду 1954., Војвођански шејсаж у Новом Саду 1959., Модерна српска графика у Новом Саду 1960., Октобарски салон у Београду од 1960., I. и II. тријенале југословенске уметности у Београду 1961. и 1964., и др.

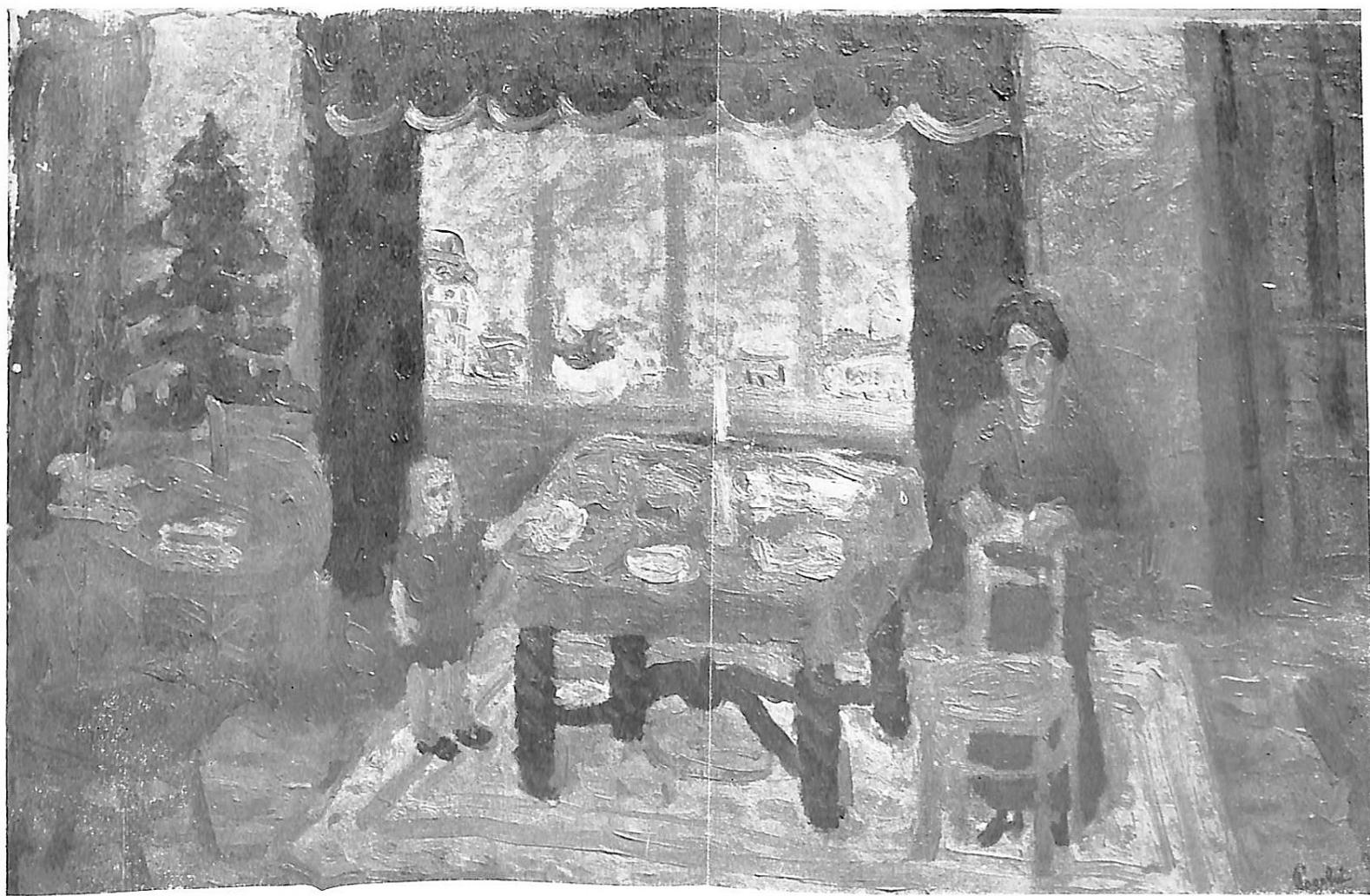
Изложбе у иностранству: Савремена југословенска уметност у Њујорку, у Филаделфији и у Буфалу 1927., Југословенска савремена уметност у Лондону 1930., Савремена југословенска уметност у Амстердаму и у Брислу 1932., Југословенска изложба у Риму 1937., Међународна изложба у Паризу 1937., Југословенска изложба у Лондону 1944., Сликарство и вајарство народа Југославије XIX и XX века 1947—1948. у СССР-у, у Пољској, у Чехословачкој и у Мађарској, Група југословенских уметника у Цариграду 1953.

Најраде: 1927. у Филаделфији, 1930. у Београду — орден св. Саве, 1932. у Брислу — белгијски орден, 1937. сребрна медаља Међународне изложбе у Паризу, 1962. Златна медаља УЛУС-а, 1967. најрада ПОЛИТИКЕ, 1967. Седмојулска најрада СР Србије.

80
—
79

Сокић

(Љубица
Сокић

81. ПРЕДМЕТИ НА СТОЛУ I., 1962., темпера, 65×81 см, власништво аутора.
82. ПРЕДМЕТИ НА СТОЛУ II., 1963., темпера, 65×81 см, власништво аутора.
83. ИЗ АТЕЉЕА I., 1964., темпера, 60×92 см, власништво аутора.
84. ЕНТЕРИЈЕР, 1964., темпера, 54×65 см, власништво аутора.
85. ИЗ АТЕЉЕА II., 1964., темпера, 70×100 см, власништво Продајне галерије у Београду.

ЉУБИЦА СОКИЋ (1914., Бићољ). Завршила Умешничку школу са академским стечајем у Београду. Студије наставила у Паризу, где први пут излаже 1937. године.

Самосталне изложбе: Београд 1939., 1951., 1964., Париз 1952., Ниш 1967.

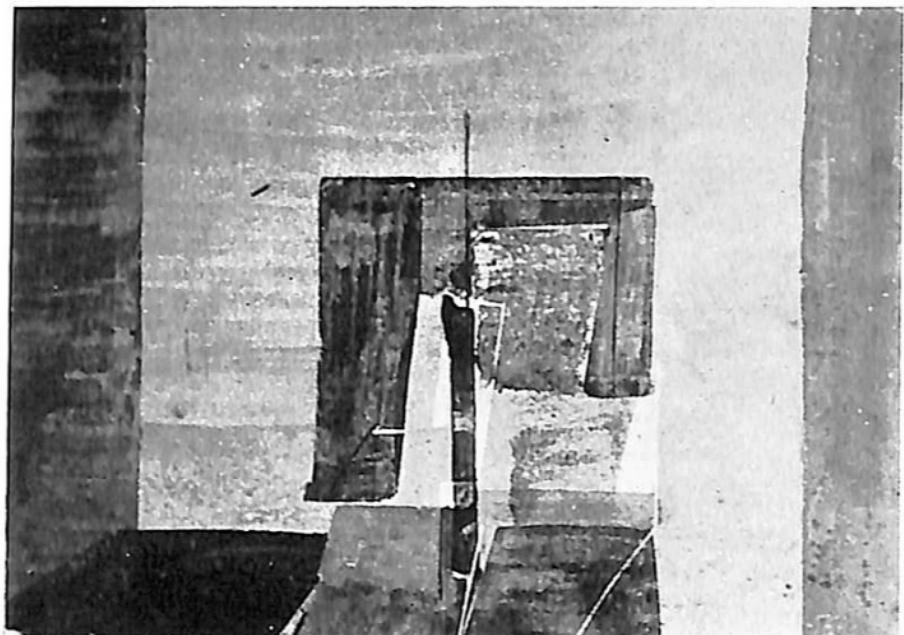
Изложбе у земљи: Група ДЕСЕТОРИЦА у Београду и у Зајребу 1940., Пролећне изложбе југословенских умешника у Београду, Јесење изложбе београдских умешника у Београду, изложбе УЛУС-а, изложбе Савеза ликовних умешника Југославије, Октобарски салон у Београду 1960—1963., 1965—1966., I—III. тријенале југословенске умешности у Београду, Меморијал Надежде Пешковић у Чачку 1962., Југословенски тријенале цртежа у Сомбору 1963. и 1966., Савремена српска умешност у Зајребу 1963—1964. и др.

Изложбе у иностранству: Група југословенских умешника у Паризу 1937—1938. и у Хају 1939., Жене сликари у Лондону 1952., Савремено југословенско сликарство у Лиону 1954., Бијенале акварела у Њујорку 1963.

Најрађе: Савезна најрада за сликарство Владе ФНРЈ 1949., Најрада за илустрацију МЛАДО ПОКОЛЕЊЕ 1959., Најрада за сликарство Октобарској салона 1960., Плакета Златној птерији Београда 1962., Најрада за илустрацију НЕВЕН 1966., Златна палата УЛУС-а 1966.

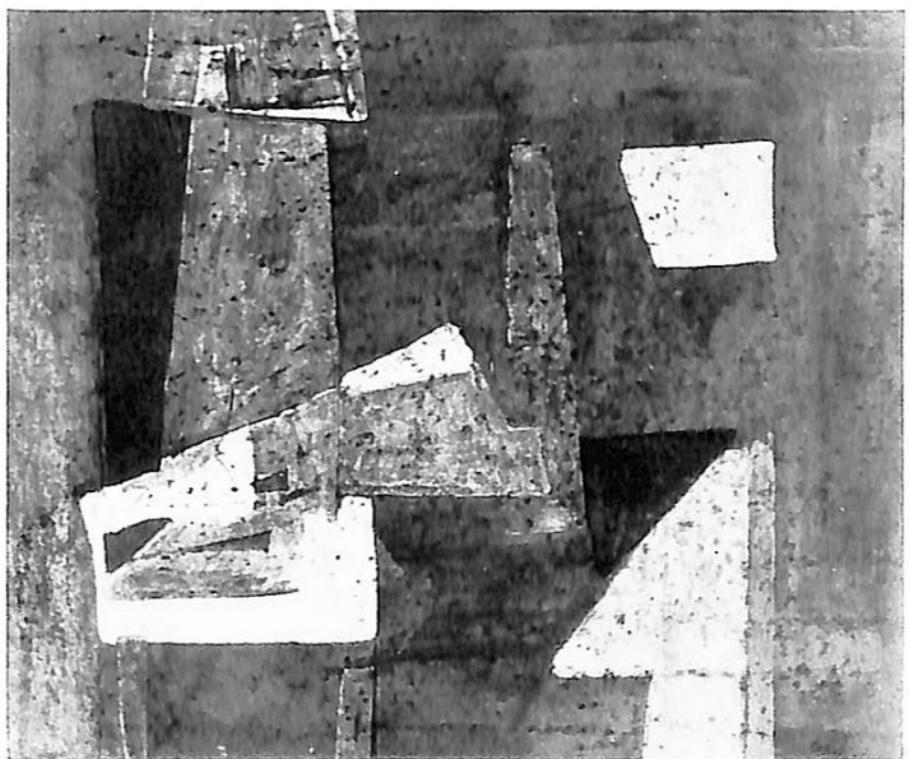
Бави се и илустрацијом.

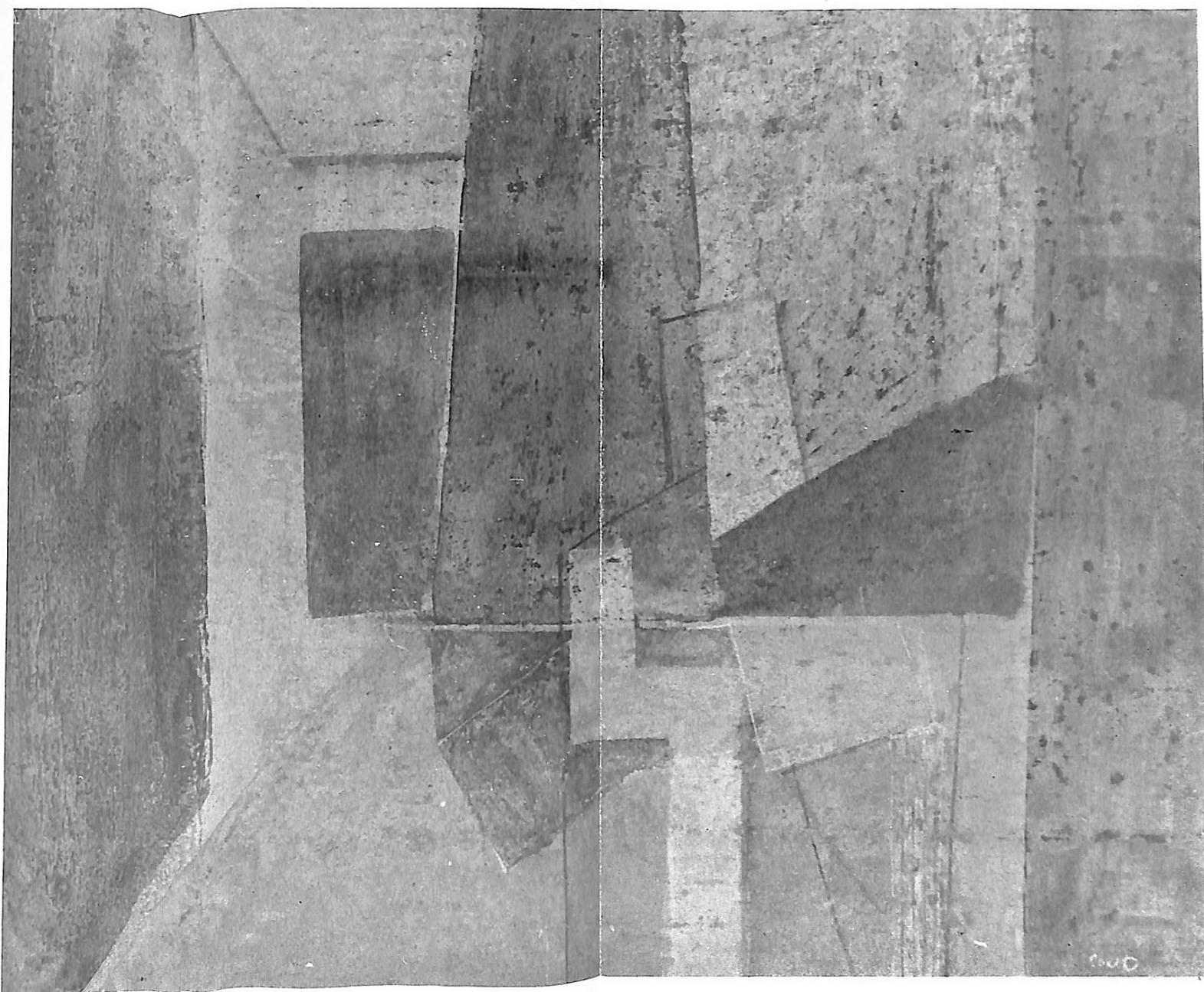
Редован је професор Академије за ликовне умешности у Београду.

83

—
81

С. Сотиров

(Слободан
Сотиров

Из циклуса УСПОМЕНЕ СА МОРА 1967.:

86. ОБЛИЦИ У ВОДИ I., акварел, 42 × 59 см, власништво аутора.
87. ОБЛИЦИ У ВОДИ II., акварел, 42 × 59 см, власништво аутора.
88. ОБЛИЦИ У ВОДИ III., акварел, 42 × 59 см, власништво аутора.
89. ОБЛИЦИ У ВОДИ IV., акварел, 42 × 59 см, власништво аутора.
90. ОБЛИЦИ У ВОДИ V., акварел, 59 × 42 см, власништво аутора.

СЛОБОДАН СОТИРОВ (1926., Пирот). Студирао на Академији за ликовне уметности у Софији и у Београду. Дипломирао у Београду 1950. године.

Први јавни излазак 1948. године

Приредио шест самосталних изложби, од којих четири у Београду.

Изложбе у земљи: УЛУС, Октобарски салон у Београду од 1962., I., II. и III. тријенале југословенске уметности у Београду 1961., 1964., 1967., НОБ у делима ликовних уметника Југославије у Београду 1966. и др.

Изложбе у иностранству: у Западној Немачкој 1965., у Чехословачкој 1966., XXII бијенале акварела у Њујорку.

Највеће: Златна палета УЛУС-а 1964.

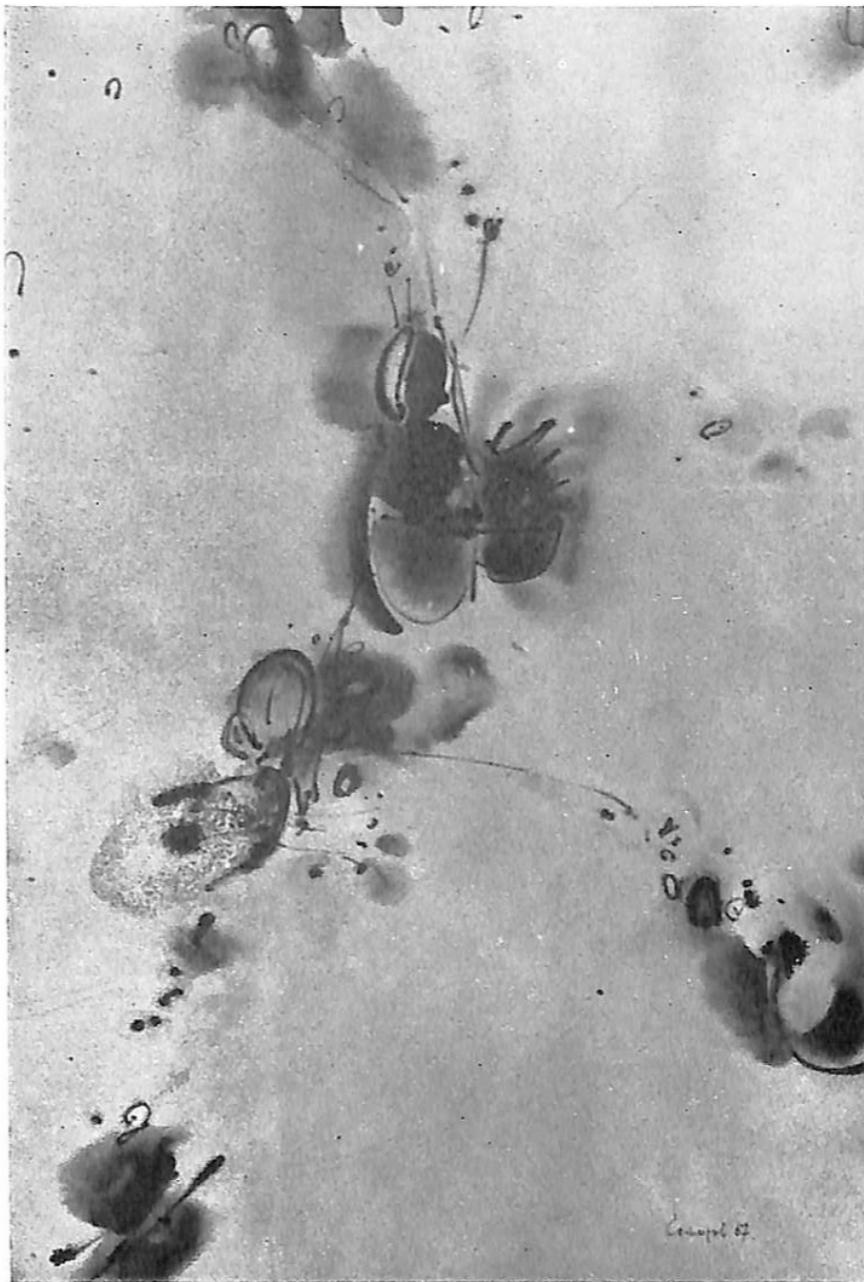
Има радове у приватним колекцијама у иностранству и у неким музејима у земљи.

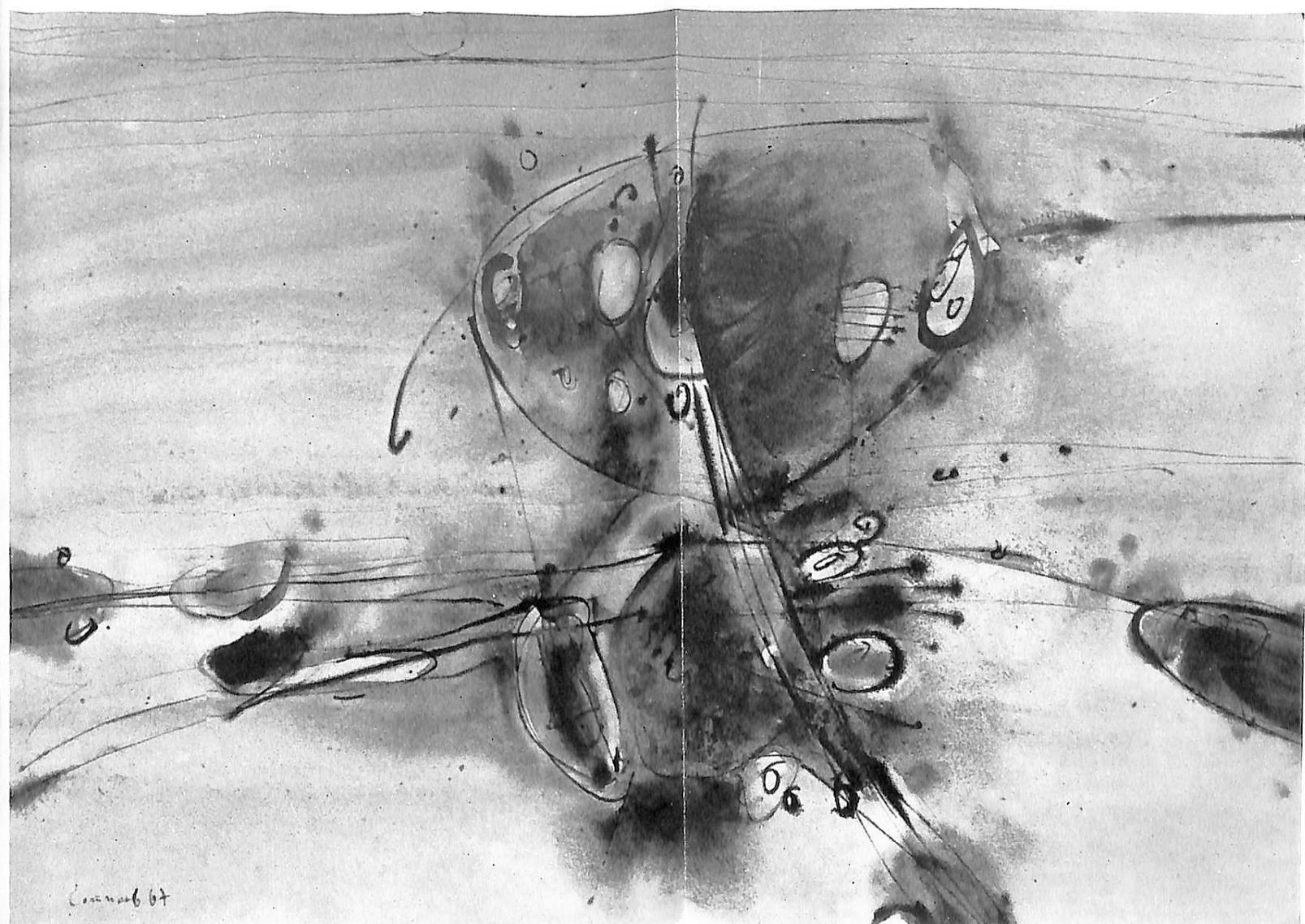
Последњих година посебно се бави портретом и радом у технички акварела.

Професор је Више педагошке школе у Београду.

86
87 —
90

Carrie 67

(Живојин
Стефановић

91. ЖЕНСКА ГЛАВА, 1958., гипс, вис. 30 см, власништво аутора.
92. ОДМОР, 1967., гипс, вис. 90 см, власништво аутора.
93. ВЕРТИКАЛНА КОМПОЗИЦИЈА АО, 1966., гипс, вис. 45 см, власништво аутора.
94. ВЕРТИКАЛНА КОМПОЗИЦИЈА Х, 1966., гипс, вис. 41 см, власништво аутора.
95. КОМПОЗИЦИЈА У ПРОСТОРУ, 1966., гипс, вис. 38 см, власништво аутора.

ЖИВОЈИН СТЕФАНОВИЋ (1924., Ниш). Академију за ликовне умешности у Београду завршио 1956. у класи проф. И. Коларовића, а специјални стечај 1958. у класи проф. С. Стојановића.

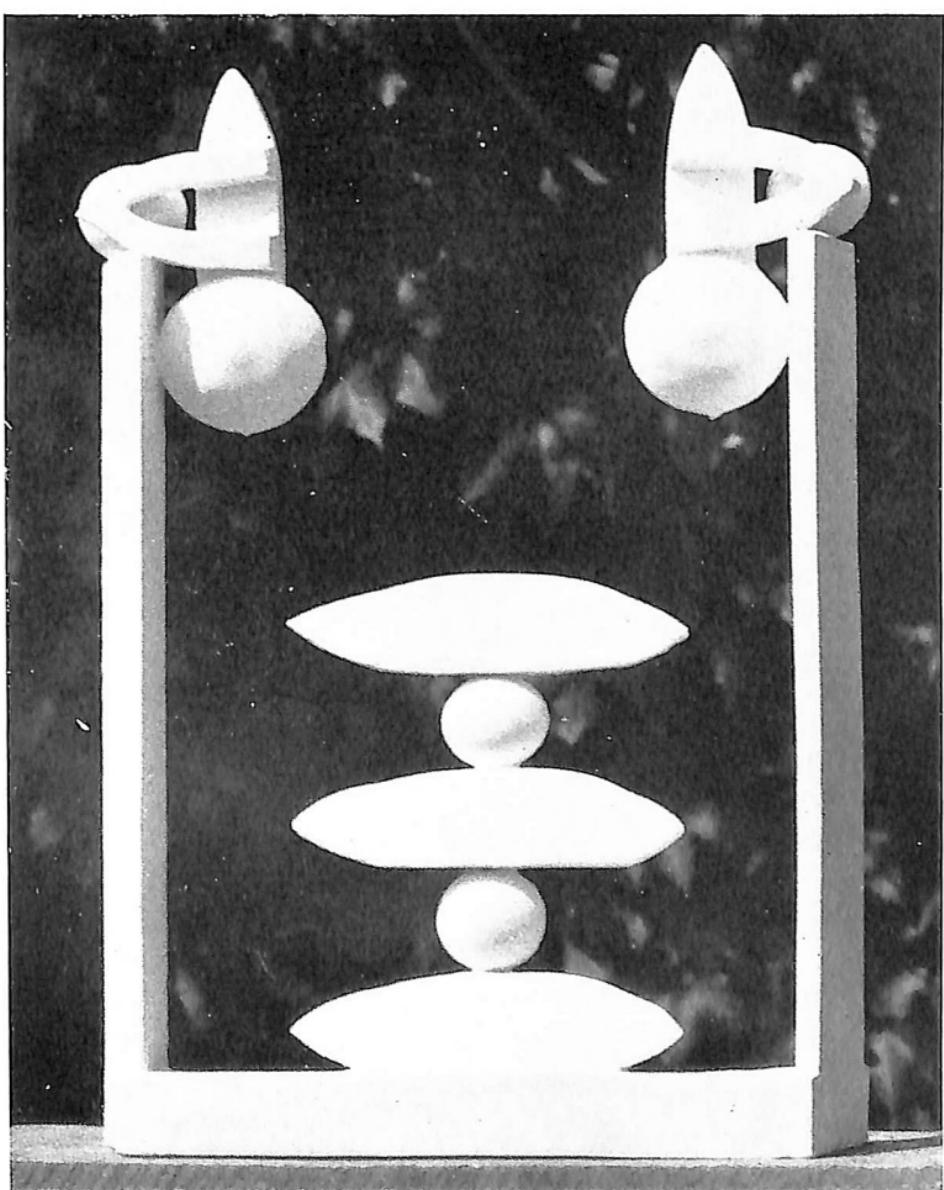
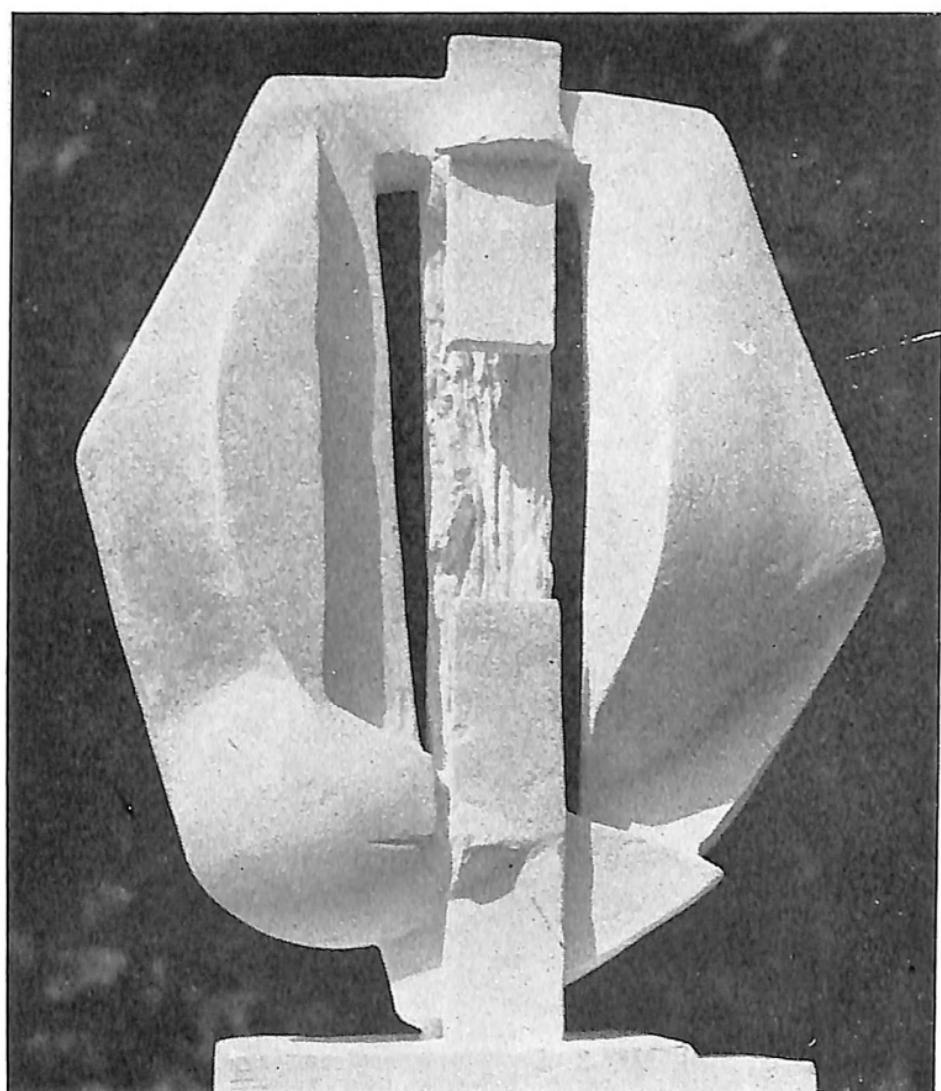
Излаже од 1956. године.

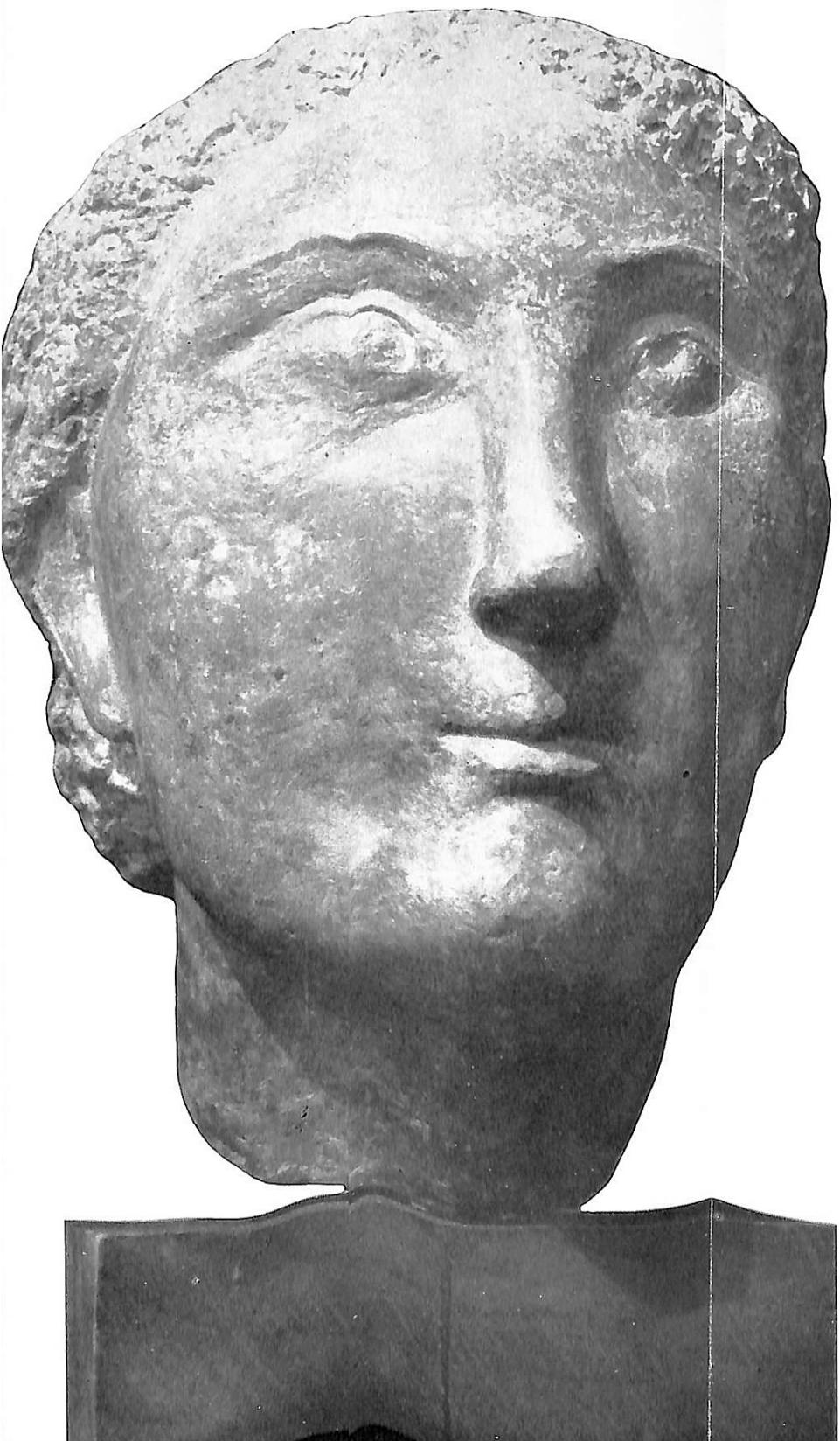
Самостална изложба колажа ЈЕСЕЊА ЕЛЕГИЈА у Београду 1966.

Изложбе у земљи: УЛУС — Пролећне и Јесење изложбе и Скулптура у слободном простору, Октобарски салон у Београду, НОБ у делима ликовних умешника Југославије у Београду и др.

Највеће: 1958. окупна награда за првницу Тозе Драјовића у Краљевцу, 1960. Златно длећо УЛУС-а. Бави се и мозаиком и колажом.

Адреса: Београд, Вајара Ђоке Јовановића 3.

РТН. ЈАДУДИЋ

(Војислав
Тодорић

96. УЛИЦА БЕОГРАДА, 1964., уље, 39×42 см, власништво Извршног већа Србије у Београду.
97. АСТАЛ. 1965., уље, 100×73 см, власништво Извршног већа Босне и Херцеговине у Сарајеву.
98. ВАРИЈАНТА, 1966., уље, 100×115 см, власништво аутора.
99. АСТАЛ, 1966., уље, 120×100 см, власништво аутора.
100. СЕЋАЊЕ, 1966., уље, 100×110 см, власништво аутора.

ВОЈИСЛАВ ТОДОРИЋ (1933., Бања Лука). Академију за ликовне уметности са специјалним шеџајем завршио у Београду код проф. Н. Гвозденовића.
Излаже од 1956. године.

Самосталне изложбе: Београд 1956., 1965., 1965.
Бања Лука 1966., Сарајево 1966.

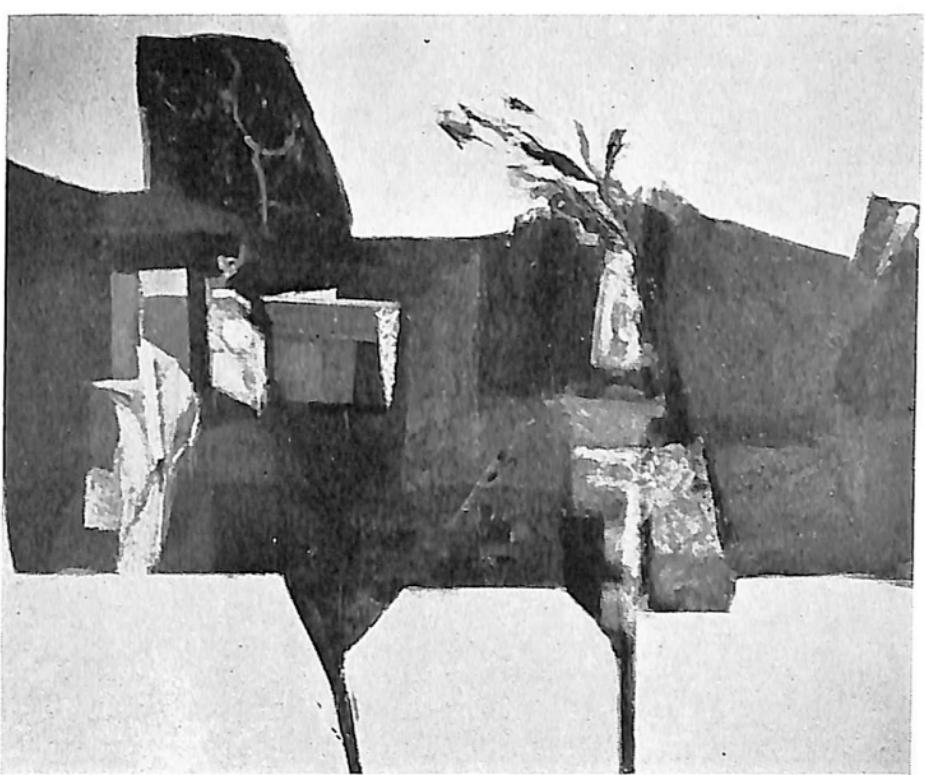
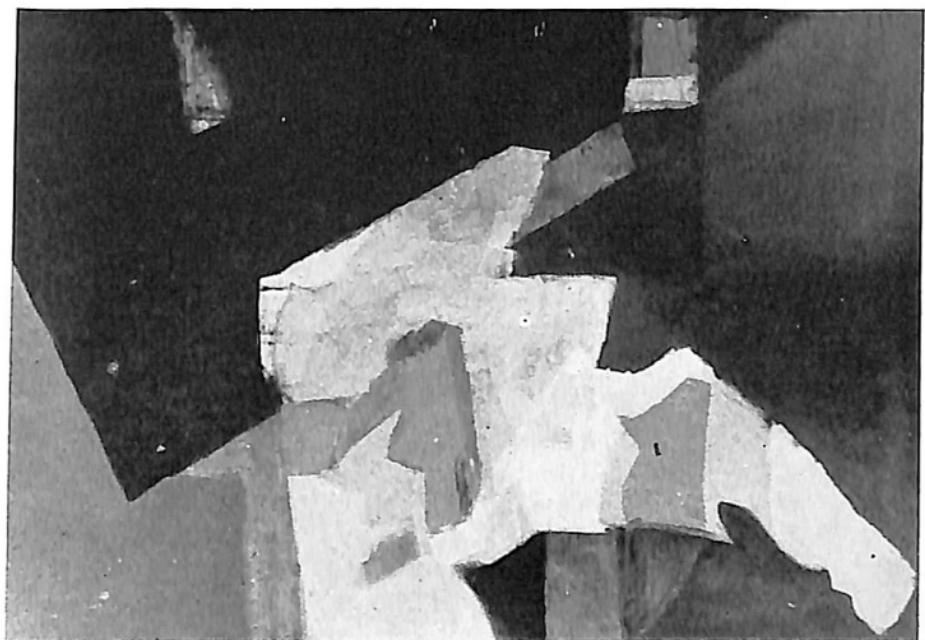
Изложбе у земљи: УЛУС — Пролећне и Јесење изложбе, Октобарски салон, и бројне друге заједничке изложбе.

Изложбе у иностранству: Јесењи салон у Паризу 1967.

Највеће: Пролећна најрада УЛУС-а 1964., Златни јалеша УЛУС-а 1965., два јула најрађиван конкурсним изложбама.

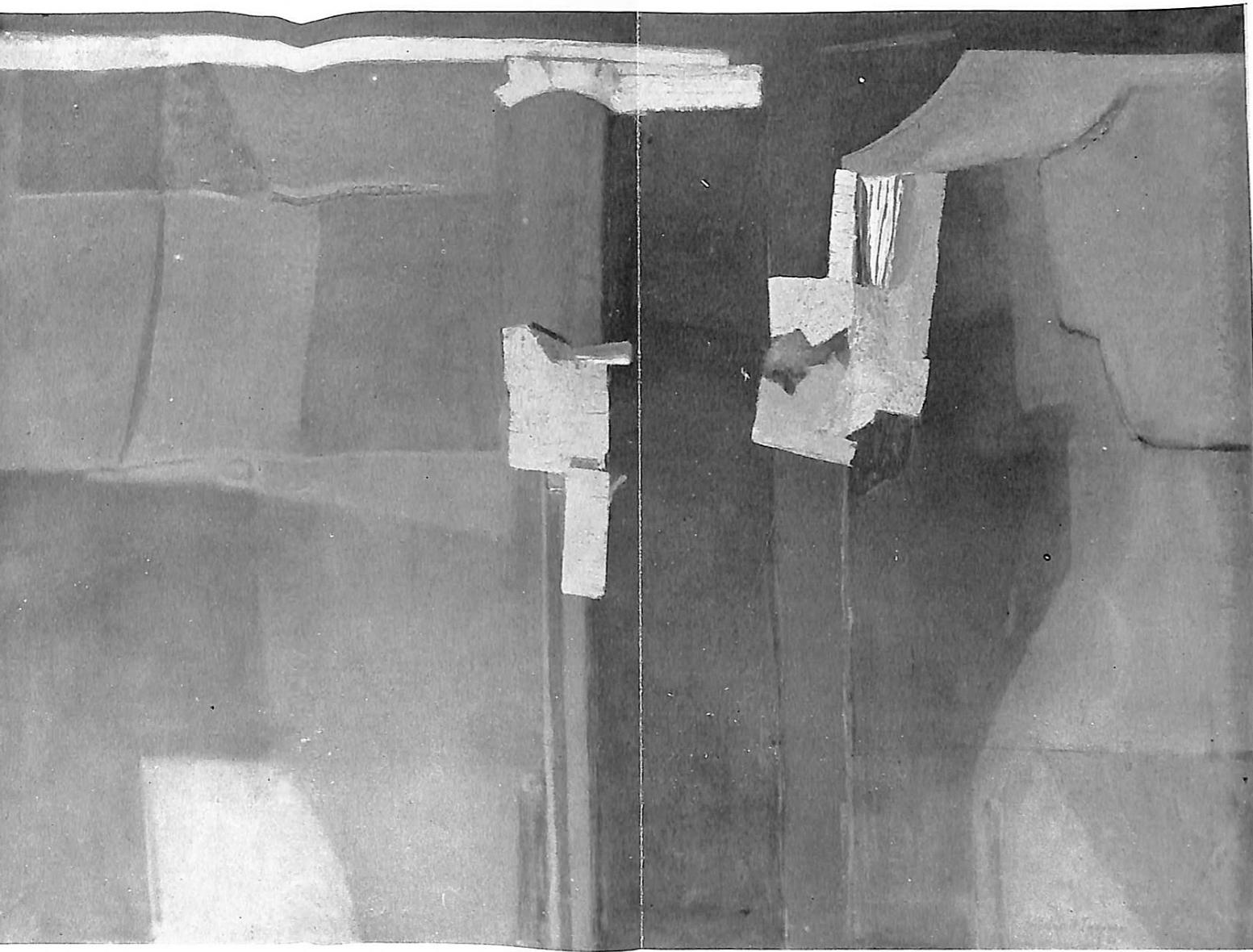
Бави се и графиком.

Асистент за сликање Академије за ликовне уметности у Београду.

99

97

УЛУС
ЗЛАТНА ПАЛЕТА
ЗЛАТНО ДЛЕТО
ЗЛАТНА ИГЛА
1960 — 1966.

Кашалој је издало и објавило Удружење ликовних уметника Србије у Београду у 600 примерака.

Редакција кашалоја: Љубомир Никић

Графичка ојрема кашалоја: Бојан Кришић

Плакат изложбе: Боро Ликић

Фотографија: Драгомир Лазаревић

Технички уредник: Савра Бараковић

Клишеи: „Глас“ — Београд

Штампа: „Привредни преглед“ — Београд

БЕОГРАД 1967.

